

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 78

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

24 martie 2016

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Informare privind intrarea în vigoare a Acordului de stabilizare și de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Kosovo *, pe de altă parte** 1
- ★ **Decizia (UE) 2016/437 a Consiliului din 10 martie 2016 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului între Uniunea Europeană și Republica Peru privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere** 2
- Acord între Uniunea Europeană și Republica Peru privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere** 4

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2016/438 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește obligațiile depozitarilor ⁽¹⁾** 11
- ★ **Regulamentul (UE) 2016/439 al Comisiei din 23 martie 2016 de modificare a anexei IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului, privind *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), carbura de calciu, iodura de potasiu, bicarbonatul de sodiu, substanța rescalure, *Beauveria bassiana*, sușa ATCC 74040, și *Beauveria bassiana*, sușa GHA ⁽¹⁾** 31
- ★ **Regulamentul (UE) 2016/440 al Comisiei din 23 martie 2016 de modificare a anexelor II, III și V la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește limitele maxime de reziduuri pentru atrazină din sau de pe anumite produse ⁽¹⁾** 34

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este în concordanță cu RCONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul (UE) 2016/441 al Comisiei din 23 martie 2016 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește utilizarea glicozidelor derivate din steviol (E 960) ca îndulcitor în muștar ⁽¹⁾	47
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/442 al Comisiei din 23 martie 2016 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 170/2013 de stabilire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului ca urmare a aderării Croației	49
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/443 al Comisiei din 23 martie 2016 de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 669/2009 cu privire la lista de produse de hrană pentru animale și produse alimentare de origine neanimală supuse unor controale oficiale consolidate efectuate asupra importurilor ⁽¹⁾	51
Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/444 al Comisiei din 23 martie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume	58
★ Regulamentul (UE) 2016/445 al Băncii Centrale Europene din 14 martie 2016 privind exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii (BCE/2016/4)	60

DECIZII

★ Decizia (PESC) 2016/446 a Consiliului din 23 martie 2016 de modificare și de prelungire a Deciziei 2013/34/PESC a Consiliului privind o misiune militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali)	74
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/447 a Comisiei din 22 martie 2016 de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/2460 privind anumite măsuri de protecție împotriva gripei aviare înalt patogene de subtip H5 în Franța [notificată cu numărul C(2016) 1608] ⁽¹⁾	76
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/448 a Comisiei din 23 martie 2016 de modificare a anexelor I și II la Decizia 2003/467/CE în legătură cu statutul oficial al Maltei de stat membru indemn de tuberculoză și bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine [notificată cu numărul C(2016) 1697] ⁽¹⁾	78

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului de stabilizare și de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Kosovo *, pe de altă parte

Întrucât procedurile necesare pentru intrarea în vigoare a acordului menționat mai sus au fost finalizate la 26 februarie 2016, acest acord intră în vigoare la 1 aprilie 2016, în conformitate cu articolul 144 din acesta.

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este în concordanță cu RCONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

DECIZIA (UE) 2016/437 A CONSILIULUI**din 10 martie 2016****privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului între Uniunea Europeană și Republica Peru privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a), coroborat cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 509/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ a transferat mențiunea referitoare la Republica Peru din anexa I în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului ⁽²⁾.
- (2) Respectiva mențiune referitoare la Republica Peru este însoțită de o notă de subsol care precizează că exceptarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor, care urmează să fie încheiat cu Uniunea Europeană.
- (3) În temeiul Regulamentului (UE) nr. 509/2014, Comisia a evaluat situația din Republica Peru cu privire la criteriile stabilite în regulamentul respectiv. La 29 octombrie 2014, Comisia a adoptat un raport în care s-a concluzionat că îmbunătățirea semnificativă a situației economice și sociale din Peru în ultimii ani a constituit justificarea pentru exonerarea resortisanților peruani de obligația de a deține viză atunci când călătoresc pe teritoriul Uniunii Europene.
- (4) La 19 mai 2015, Consiliul a adoptat o decizie prin care a autorizat Comisia să înceapă negocieri cu Republica Peru în vederea încheierii unui acord între Uniunea Europeană și Republica Peru privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (denumit în continuare „acordul”).
- (5) Negocierile privind acordul au început la 20 mai 2015 și au fost finalizate cu succes prin parafarea acestuia la 9 iunie 2015.
- (6) Acordul ar trebui să fie semnat, iar declarațiile atașate la acord ar trebui să fie aprobate, în numele Uniunii. Acordul ar trebui să se aplice cu titlu provizoriu din ziua următoare datei semnării sale, până la finalizarea procedurilor necesare pentru încheierea sa oficială.
- (7) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽³⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.
- (8) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽⁴⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 509/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 149, 20.5.2014, p. 67).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 81, 21.3.2001, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽⁴⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se autorizează semnarea, în numele Uniunii, a Acordului între Uniunea Europeană și Republica Peru privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (denumit în continuare „acordul”), sub rezerva încheierii sale.

Textul acordului este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Declarațiile atașate la prezenta decizie se aprobă în numele Uniunii.

Articolul 3

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze acordul în numele Uniunii.

Articolul 4

Acordul se pune în aplicare cu titlu provizoriu din ziua următoare datei semnării sale ⁽¹⁾ până la finalizarea procedurilor necesare pentru încheierea sa.

Articolul 5

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 10 martie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
K.H.D.M. DIJKHOFF

⁽¹⁾ Data semnării acordului se va publica în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

ACORD**între Uniunea Europeană și Republica Peru privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere**

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniunea” sau „UE”, și

REPUBLICA PERU, denumită în continuare „Peru”,

denumite în continuare împreună „părțile contractante”,

ÎN VEDEREA dezvoltării în continuare a relațiilor de prietenie între părțile contractante și din dorința de a facilita călătoriile fără viză pentru cetățenii lor, în cazul intrării și șederii de scurtă durată,

AVÂND ÎN VEDERE Regulamentul (UE) nr. 509/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonați de această obligație ⁽¹⁾, printre altele prin transferarea a 19 țări terțe, inclusiv a Peru, în lista de țări terțe ai căror resortisanți sunt exonați de obligația de a deține viză de scurtă ședere în statele membre,

ȚINÂND SEAMA de faptul că articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 509/2014 prevede că, pentru cele 19 țări, exceptarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor, care urmează să fie încheiat cu Uniunea,

DORIND să salveze principiul egalității de tratament pentru toți cetățenii UE,

LUÂND ÎN CONSIDERARE faptul că persoanele care călătoresc în vederea desfășurării unei activități remunerate în timpul șederii lor de scurtă durată nu intră sub incidența prezentului acord și, prin urmare, pentru respectiva categorie, continuă să se aplice dispozițiile relevante din dreptul Uniunii și din legislația națională a statelor membre, precum și legislația națională din Peru cu privire la obligația de a deține viză sau la exonerarea de această obligație, precum și cu privire la accesul pe piața forței de muncă,

ȚINÂND SEAMA de Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție și de Protocolul privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexate la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și confirmând că dispozițiile prezentului acord nu se aplică Regatului Unit și Irlandei,

AU CONVENIT CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

*Articolul 1***Obiectivul**

Prezentul acord stabilește posibilitatea de a călători fără viză pentru cetățenii Uniunii și, respectiv pentru cetățenii peruani în cazul călătoriilor pe teritoriul celeilalte părți contractante, pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentului acord:

- (a) „stat membru” înseamnă orice stat membru al Uniunii, cu excepția Regatului Unit și a Irlandei;
- (b) „cetățean al Uniunii” înseamnă un resortisant al unui stat membru, astfel cum este definit la litera (a);

⁽¹⁾ JO L 149, 20.5.2014, p. 67.

- (c) „cetățean peruan” înseamnă un resortisant peruan;
- (d) „spațiul Schengen” înseamnă spațiul lipsit de frontiere interne care cuprinde teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la litera (a), care aplică în întregime acquis-ul Schengen.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

(1) Cetățenii Uniunii care dețin un pașaport valabil simplu, diplomatic, de serviciu, oficial sau special emis de un stat membru pot intra și rămâne fără viză pe teritoriul peruan pentru perioada de ședere definită la articolul 4 alineatul (1).

Cetățenii peruani care dețin un pașaport valabil simplu, diplomatic, de serviciu, oficial sau special emis de Peru pot intra și rămâne fără viză pe teritoriul unui stat membru pentru perioada de ședere definită la articolul 4 alineatul (2).

(2) Alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică persoanelor care călătoresc în vederea desfășurării unei activități remunerate.

Pentru respectiva categorie de persoane, fiecare stat membru poate decide individual să impună obligația de a deține viză cetățenilor peruani sau să retragă această obligație, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului ⁽¹⁾.

Pentru respectiva categorie de persoane, Peru poate decide impunerea obligației de a deține viză sau exonerarea de această obligație, pentru cetățenii fiecărui stat membru în mod individual, în conformitate cu legislația sa națională.

(3) Exonerarea de obligația de a deține viză prevăzută în prezentul acord se aplică fără a se aduce atingere legislației părților contractante privind condițiile de intrare și de scurtă ședere. Statele membre și Peru își rezervă dreptul de a refuza intrarea și scurta ședere pe teritoriul lor dacă una sau mai multe dintre aceste condiții nu sunt respectate.

(4) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică indiferent de modul de transport utilizat pentru a trece frontierele părților contractante.

(5) Aspectele care nu sunt reglementate prin prezentul acord sunt reglementate de dreptul Uniunii, legislația națională a statelor membre și legislația națională a Peru.

Articolul 4

Durata șederii

(1) Cetățenii Uniunii pot rămâne pe teritoriul peruan pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

(2) Cetățenii peruani pot rămâne pe teritoriul statelor membre care aplică în totalitate acquis-ul Schengen pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile. Perioada respectivă se calculează independent de orice ședere într-un stat membru care nu aplică încă în totalitate acquis-ul Schengen.

Cetățenii peruani pot rămâne pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile pe teritoriul fiecărui stat membru care nu aplică încă în totalitate acquis-ul Schengen, independent de perioada de ședere calculată pentru teritoriul statelor membre care aplică în totalitate acquis-ul Schengen.

(3) Prezentul acord nu aduce atingere posibilității ca Peru și statele membre să prelungească perioada de ședere peste cele 90 de zile, în conformitate cu legislația lor națională și cu dreptul Uniunii.

Articolul 5

Aplicarea teritorială

(1) În ceea ce privește Republica Franceză, dispozițiile prezentului acord se aplică numai pe teritoriul european al Republicii Franceze.

(2) În ceea ce privește Regatul Țărilor de Jos, dispozițiile prezentului acord se aplică numai pe teritoriul european al Regatului Țărilor de Jos.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 81, 21.3.2001, p. 1).

*Articolul 6***Comitetul mixt de gestionare a acordului**

- (1) Părțile contractante instituie un Comitet mixt de experți (denumit în continuare „Comitetul”), alcătuit din reprezentanți ai Uniunii și reprezentanți ai Peru. Uniunea este reprezentată de Comisia Europeană.
- (2) Comitetul îndeplinește, printre altele, următoarele atribuții:
 - (a) monitorizarea punerii în aplicare a prezentului acord;
 - (b) propunerea de modificări sau completări la prezentul acord;
 - (c) soluționarea diferendelor legate de interpretarea sau aplicarea dispozițiilor prezentului acord.
- (3) Comitetul se reunește, ori de câte ori este necesar, la solicitarea unei părți contractante.
- (4) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

*Articolul 7***Relația dintre prezentul acord și acordurile bilaterale existente între statele membre și Peru privind exonerarea de obligația de a deține viză**

Prezentul acord prevalează asupra oricăror acorduri sau înțelegeri bilaterale încheiate între fiecare stat membru și Peru, în măsura în care acestea vizează aspecte care intră sub incidența prezentului acord.

*Articolul 8***Dispoziții finale**

- (1) Prezentul acord se ratifică sau se aprobă de către părțile contractante în conformitate cu procedurile interne ale acestora și intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează datei ultimei notificări prin care părțile contractante își notifică reciproc faptul că procedurile respective au fost finalizate.

Prezentul acord se aplică, cu titlu provizoriu, din ziua următoare datei semnării sale.

- (2) Prezentul acord se încheie pe o durată nedeterminată, cu excepția cazului în care este denunțat în conformitate cu alineatul (5).
- (3) Prezentul acord poate fi modificat prin acordul scris al părților contractante. Modificările intră în vigoare după ce părțile contractante și-au notificat reciproc finalizarea procedurilor interne necesare în acest sens.
- (4) Oricare parte contractantă poate suspenda integral sau parțial prezentul acord, în special din motive de ordine publică, de protecție a securității naționale sau de protecție a sănătății publice, ca urmare a imigrației neregulamentare sau a reintroducerii obligației de a deține viză de către una dintre părțile contractante. Decizia de suspendare este notificată celeilalte părți contractante cu cel puțin două luni înainte de preconizata sa intrare în vigoare. Partea contractantă care a suspendat punerea în aplicare a prezentului acord informează de îndată cealaltă parte contractantă, în momentul în care motivele suspendării nu mai există, și revocă suspendarea.
- (5) Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord, prin notificarea scrisă a celeilalte părți. Prezentul acord își încetează valabilitatea după 90 de zile de la data unei astfel de notificări.
- (6) Peru poate suspenda sau denunța prezentul acord numai cu privire la toate statele membre.
- (7) Uniunea poate suspenda sau denunța prezentul acord numai cu privire la toate statele sale membre.

Încheiat în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind în egală măsură autentic.

Съставено в Брюксел на четиринадесети март през две хиляди и шестнадесета година.
 Hecho en Bruselas, el catorce de marzo de dos mil dieciséis.
 V Bruselu dne čtrnáctého března dva tisíce šestnáct.
 Udfærdiget i Bruxelles den fjortende marts to tusind og seksten.
 Geschehen zu Brüssel am vierzehnten März zweitausendsechzehn.
 Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta märtsikuu neljateistkümnendal päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα τέσσερις Μαρτίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.
 Done at Brussels on the fourteenth day of March in the year two thousand and sixteen.
 Fait à Bruxelles, le quatorze mars deux mille seize.
 Sastavljeno u Bruxellesu četrnaestog ožujka godine dvije tisuće šesnaeste.
 Fatto a Bruxelles, addì quattordici marzo duemilasedici.
 Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada četrpadsmitajā martā.
 Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų kovo keturioliktą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év március havának tizennegyedik napján.
 Magħmul fi Brussell, fl-erbatax-il jum ta' Marzu fis-sena elfejn u sittax.
 Gedaan te Brussel, veertien maart tweeduizend zestien.
 Sporządzono w Brukseli dnia czternastego marca roku dwa tysiące szesnastego.
 Feito em Bruxelas, em catorze de março de dois mil e dezasseis.
 Întocmit la Bruxelles la paisprezece martie două mii șaisprezece.
 V Bruseli štrnásteho marca dvetisícšestnásť.
 V Bruslju, dne štirinajstega marca leta dva tisoč šestnajst.
 Tehty Brysselissä neljäntenätoista päivänä maaliskuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.
 Som skedde i Bryssel den fjortonde mars år tjugohundrasexton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За Република Перу
Por la República del Perú
Za Peruánskou Republikudo
For Republikken Peru
Für die Republik Peru
Peruu Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Περού
For the Republic of Peru
Pour la république du pérou
Za Republiku Peru
Per la Republica del Perú
Peru Republikas vārdā –
Peru Respublikos vardu
A Perui Köztársaság részéről
Għar-Repubblika tal-Peru
Voor de Republiek Peru
W imieniu Peru
Pela República do Peru
Pentru Republica Peru
Za Peruánsku Republiku
Za Republika Peru
Perun Tasavallan puolesta
För Republiken Peru

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke at the end, positioned to the right of the list of names.

—

DECLARAȚIE COMUNĂ CU PRIVIRE LA ISLANDA, NORVEGIA, ELVEȚIA ȘI LIECHTENSTEIN

Părțile contractante iau cunoștință de relațiile strânse existente între Uniunea Europeană și Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein, în special în temeiul acordurilor din 18 mai 1999 și 26 octombrie 2004 privind asocierea acestor țări la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen.

În astfel de circumstanțe, este de dorit ca autoritățile din Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein, pe de o parte, și cele din Peru, pe de altă parte, să încheie, fără întârziere, acorduri bilaterale privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere în condiții similare cu cele prevăzute în prezentul acord.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND INTERPRETAREA CATEGORIEI DE PERSOANE CARE CĂLĂTORESC ÎN VEDEREA DESFĂȘURĂRII UNEI ACTIVITĂȚI REMUNERATE, ASTFEL CUM SE PREVEDE LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (2) DIN PREZENTUL ACORD

Din dorința de a asigura o interpretare comună, părțile contractante convin ca, în sensul prezentului acord, categoria de persoane care desfășoară activități remunerate să includă persoanele care intră, cu scopul de a desfășura activități profesionale sau remunerate, pe teritoriul celeilalte părți contractante ca angajat sau prestator de servicii.

Această categorie nu ar trebui să includă:

- oamenii de afaceri, cu alte cuvinte persoanele care călătoresc în scopuri de afaceri (fără să fie angajați în țara celeilalte părți contractante);
- sportivii sau artiștii care desfășoară activități pe bază ad-hoc;
- jurnaliștii trimiși de media din țara lor de reședință; și
- stagiarii detașați în cadrul aceleiași întreprinderi.

Punerea în aplicare a prezentei declarații este monitorizată de Comitetul mixt, în limita responsabilităților care îi revin în temeiul articolului 6 din prezentul acord, care poate propune modificări atunci când, pe baza experienței părților contractante, le consideră necesare.

Prezenta declarație nu aduce atingere definiției din legislația națională din Peru a categoriilor de persoane care călătoresc în scopul intrării, ieșirii, tranzitului și șederii pe teritoriul peruan.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND INTERPRETAREA PERIOADEI DE 90 DE ZILE ÎN CURSUL ORICĂREI PERIOADE DE 180 DE ZILE, ASTFEL CUM ESTE PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 4 DIN PREZENTUL ACORD

Părțile contractante înțeleg că perioada maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile, astfel cum este prevăzut la articolul 4 din prezentul acord, înseamnă fie o vizită continuă, fie mai multe vizite consecutive a căror durată totală nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

Termenul „oricare” presupune aplicarea unei perioade de referință mobile de 180 de zile; aceasta înseamnă că trebuie calculată fiecare zi de ședere din ultima perioadă de 180 de zile, pentru a verifica dacă cerința privind durata de ședere de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile continuă să fie îndeplinită. Printre altele, aceasta înseamnă că o absență pe o perioadă neîntreruptă de 90 zile permite o nouă ședere de până la 90 de zile.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND INFORMAREA CETĂȚENILOR ASUPRA ACORDULUI PRIVIND EXONERAREA DE OBLIGAȚIA DE A DEȚINE VIZĂ

Recunoscând importanța transparenței pentru cetățenii Uniunii Europene și pentru cetățenii peruani, părțile contractante convin să asigure difuzarea completă a informațiilor cu privire la conținutul și consecințele acordului privind exonerarea de obligația de a deține viză, de exemplu informațiile privind condițiile de intrare.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND INTRODUCEREA PAȘAPOARTELOR BIOMETRICE DE CĂTRE REPUBLICA PERU

Republica Peru, în calitate de parte contractantă, declară că a atribuit un contract privind producerea de pașapoarte biometrice și se angajează ca, cel târziu de la 31 iulie 2016, să emită doar pașapoarte biometrice pentru cetățenii săi. Aceste pașapoarte vor respecta pe deplin cerințele OACI, menționate în documentul 9303 al OACI.

Părțile contractante convin că neînceperea introducerii de pașapoarte biometrice cel târziu de la 31 iulie 2016 constituie un motiv suficient pentru suspendarea punerii în aplicare a prezentului acord, în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 8 alineatul (4).

DECLARAȚIE COMUNĂ REFERITOARE LA COOPERAREA PRIVIND MIGRAȚIA NEREGULAMENTARĂ

Părțile contractante reamintesc că, în temeiul articolului 49 alineatul (3) din Acordul de dialog politic și de cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Comunitatea Andină și țările sale membre, pe de altă parte, părțile convin cu privire la readmisia propriilor migranți aflați în situație neregulamentară.

Părțile contractante vor monitoriza îndeaproape acest angajament. Părțile convin să încheie, la cererea oricăreia dintre părțile contractante și, în special, în cazul unei creșteri a migrației neregulamentare și în ceea ce privește problemele legate de readmisia migranților aflați în situație neregulamentară, în urma intrării în vigoare a prezentului acord, un acord care să reglementeze obligațiile specifice ale ambelor părți privind readmisia migranților în situație neregulamentară.

Părțile contractante convin că neîncheierea unui astfel de acord de readmisie la cererea oricăreia dintre părțile contractante constituie un motiv suficient pentru suspendarea aplicării prezentului acord, în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 8 alineatul (4).

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/438 AL COMISIEI

din 17 decembrie 2015

de completare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește obligațiile depozitarilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ⁽¹⁾, în special articolul 26b,

întrucât:

- (1) Este important să se asigure realizarea în mod uniform în statele membre a obiectivelor Directivei 2009/65/CE, pentru a crește integritatea pieței interne și pentru a oferi securitate juridică participanților pe piață, inclusiv micilor investitori și investitorilor instituționali, autorităților competente și altor părți interesate. Un regulament asigură un cadru coerent pentru toți operatorii de pe piață și reprezintă cea mai bună garanție posibilă pentru existența unor condiții echitabile, a unor condiții uniforme de concurență și a unui standard comun adecvat de protecție a investitorilor. În plus, un regulament asigură aplicabilitatea directă a normelor detaliate uniforme referitoare la activitatea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și a depozitarilor, care, prin natura lor, sunt direct aplicabile și, prin urmare, nu necesită măsuri de transpunere suplimentare la nivel național. De asemenea, adoptarea unui regulament oferă posibilitatea ca toate modificările relevante ale Directivei 2009/65/CE, astfel cum au fost introduse prin Directiva 2014/91/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, să fie aplicate cu începere de la aceeași dată în toate statele membre.
- (2) Directiva 2009/65/CE stabilește o serie amplă de cerințe privind obligațiile depozitarilor, modalitățile de delegare și regimul de răspundere pentru activele OPCVM-urilor aflate în custodia depozitarilor, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a investitorilor care să țină seama de faptul că OPCVM-urile sunt mecanisme de investiții cu amănuntul. Prin urmare, ar trebui să fie stabilite în mod clar drepturile și obligațiile specifice ale depozitarilor, ale societății de administrare și ale societății de investiții. Contractul scris trebuie să conțină toate detaliile necesare pentru păstrarea corespunzătoare a tuturor activelor OPCVM-urilor de către depozitar sau de către o parte terță căreia i-au fost delegate funcțiile de păstrare în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, precum și pentru buna îndeplinire de către depozitar a funcțiilor sale de supraveghere și de control.
- (3) Pentru a permite depozitarului să evalueze și să monitorizeze riscul de custodie și riscul de insolvență, contractul scris trebuie să furnizeze suficiente detalii privind categoriile de instrumente financiare în care OPCVM-ul poate investi și trebuie să acopere regiunile geografice în care OPCVM-ul intenționează să investească. De asemenea, contractul trebuie să conțină detalii referitoare la o procedură de escaladare, care să precizeze circumstanțele, obligațiile de notificare și măsurile care trebuie luate de către un membru al personalului depozitarului, la orice nivel al structurii sale organizatorice, în legătură cu orice neconcordanțe constatate, inclusiv trimiterea de notificări către societatea de administrare sau către societatea de investiții ori/și către autoritățile competente, după cum prevăd cerințele din prezentul regulament. Astfel, depozitarul trebuie să alerteze societatea de administrare sau societatea de investiții în legătură cu orice risc semnificativ identificat în sistemul de decontare de pe o anumită piață. Rezilierea contractului trebuie să reflecte faptul că reprezintă ultima soluție a depozitarului, în cazul în care nu este convins că activele sunt protejate în măsură suficientă. Aceasta trebuie, de asemenea, să prevină riscul moral rezultat din deciziile de investiții luate de OPCVM indiferent de riscul de custodie, ca urmare

⁽¹⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

⁽²⁾ Directiva 2014/91/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de modificare a Directivei 2009/65/CE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în ceea ce privește funcțiile de depozitar, politicile de remunerare și sancțiunile (JO L 257, 28.8.2014, p. 186).

a faptului că depozitarul ar fi răspunzător în majoritatea cazurilor. Pentru a menține un standard ridicat de protecție a investitorilor, dispoziția care stabilește detaliile privind monitorizarea părților terțe trebuie aplicată întregului lanț de custodie.

- (4) Pentru a asigura faptul că depozitarul își poate îndeplini obligațiile, este necesar să se clarifice sarcinile prevăzute la articolul 22 alineatul (3) din Directiva 2009/65/CE și, în special, cel de al doilea nivel de controale care trebuie efectuate de depozitar. Sarcinile respective nu trebuie să îl împiedice pe depozitar să efectueze verificări *ex ante*, atunci când consideră necesar și cu consimțământul OPCVM. Pentru a se asigura că își poate îndeplini obligațiile, depozitarul trebuie să își stabilească propria procedură de escaladare, în vederea abordării situațiilor în care au fost detectate neconcordanțe. Această procedură trebuie să asigure notificarea autorităților competente în legătură cu orice încălcări semnificative. Responsabilitățile de supraveghere exercitate de depozitar asupra părților terțe nu trebuie să aducă atingere responsabilităților care revin OPCVM-ului în temeiul Directivei 2009/65/CE.
- (5) Depozitarul trebuie să verifice dacă numărul de unități emise corespunde veniturilor din subscrieri. Mai mult, pentru a se asigura că plățile efectuate de investitori la momentul subscrierii au fost primite, depozitarul trebuie să prevadă și efectuarea unei alte reconcilieri între ordinele de subscriere și veniturile din subscrieri. Această reconciliere trebuie realizată cu privire la ordinele de răscumpărare. Depozitarul trebuie să verifice, de asemenea, dacă numărul de unități din conturile OPCVM-ului corespunde numărului de unități rămase care figurează în evidențele OPCVM-ului. Depozitarul trebuie să își adapteze procedurile în consecință, ținând seama de fluxul de subscrieri și de răscumpărări.
- (6) Depozitarul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că sunt efectiv aplicate politici și proceduri adecvate de evaluare a activelor OPCVM, efectuând controale pe eșantioane sau verificând dacă modificările în timp ale calculului valorii activului net (VAN) respectă o referință. Atunci când își stabilește procedurile, depozitarul trebuie să cunoască bine metodologiile de evaluare utilizate de OPCVM pentru evaluarea activelor OPCVM. Frecvența acestor verificări trebuie să corespundă frecvenței de evaluare a activelor OPCVM.
- (7) Conform obligației sale de supraveghere prevăzute de Directiva 2009/65/CE, depozitarul trebuie să instituie o procedură pentru a verifica *ex post* dacă OPCVM-ul respectă legislația și reglementările aplicabile, precum și regulile și actele sale constitutive. Aceasta trebuie să includă, printre altele, verificarea faptului că investițiile OPCVM-ului corespund strategiilor sale de investiții, astfel cum sunt descrise în normele și în documentele de ofertă ale OPCVM-ului, precum și asigurarea faptului că OPCVM-ul nu își încalcă restricțiile în materie de investiții. Depozitarul trebuie să monitorizeze tranzacțiile OPCVM-ului și să investigheze orice tranzacții neobișnuite. Dacă sunt încălcate limitele sau restricțiile stabilite de legislația sau de reglementările aplicabile ori de regulile și actele constitutive ale OPCVM, depozitarul trebuie să acționeze cu promptitudine pentru a anula tranzacția care încalcă legile, reglementările sau regulile respective.
- (8) Depozitarul trebuie să se asigure că venitul OPCVM-ului este calculat cu precizie și în conformitate cu Directiva 2009/65/CE. În acest scop, depozitarul trebuie să se asigure că distribuția și calculul veniturilor sunt adecvate și că, atunci când este identificată o eroare, OPCVM-ul ia măsurile de remediere corespunzătoare. După ce a asigurat acest lucru, depozitarul trebuie să verifice dacă venitul este distribuit integral și cu exactitate.
- (9) Pentru ca depozitarul să aibă în orice situație o imagine de ansamblu clară a tuturor intrărilor și ieșirilor de numerar ale OPCVM-ului, acesta din urmă trebuie să se asigure că depozitarul primește, fără întârzieri nejustificate, informații exacte privind toate fluxurile de numerar, inclusiv din partea oricărei părți terțe la care este deschis un cont de numerar al OPCVM-ului.
- (10) Pentru ca fluxurile de numerar ale OPCVM-ului să fie monitorizate în mod corect, depozitarul trebuie să se asigure că sunt instituite și aplicate cu eficacitate proceduri pentru monitorizarea corespunzătoare a fluxurilor de numerar ale OPCVM-ului și că procedurile respective sunt revizuite periodic. În special, depozitarul trebuie să examineze procedura de reconciliere, pentru a se convinge că aceasta este adecvată pentru OPCVM și că este executată la intervale corespunzătoare, ținând seama de natura, de dimensiunea și de complexitatea OPCVM-ului. O astfel de procedură trebuie, de exemplu, să compare unul câte unul fiecare flux de numerar care figurează în extrasele de cont bancar cu fluxurile înregistrate în conturile OPCVM-ului. Dacă reconcilierile sunt efectuate zilnic, cum este cazul majorității OPCVM-urilor, depozitarul trebuie să execute reconcilierile, la rândul său, tot zilnic. Depozitarul trebuie să monitorizeze, în special, discrepanțele evidențiate de procedurile de reconciliere și măsurile corective luate, cu scopul de a notifica fără întârzieri nejustificate OPCVM-ului orice anomalie neremediată și de a efectua o revizuire completă a procedurilor de reconciliere. O astfel de revizuire trebuie efectuată cel puțin o dată pe an. De asemenea, depozitarul trebuie să identifice în timp util fluxurile de numerar semnificative, în special pe cele care ar putea să nu corespundă operațiunilor OPCVM-ului, precum modificări ale pozițiilor în activele OPCVM-ului sau subscrierile și răscumpărările, și trebuie să primească periodic extrase de

cont de numerar și să verifice dacă pozițiile în numerar care figurează în evidențele sale corespund celor înregistrate de OPCVM. Depozitarul trebuie să-și actualizeze permanent evidențele în conformitate cu articolul 22 alineatul (5) litera (b) din Directiva 2009/65/CE.

- (11) Depozitarul trebuie să asigure faptul că toate plățile efectuate de către sau în numele investitorilor la subscrierea acțiunilor sau a unităților unui OPCVM au fost primite și înregistrate în unul sau mai multe conturi de numerar în conformitate cu Directiva 2009/65/CE. Prin urmare, OPCVM-ul trebuie să se asigure că depozitarului i se furnizează informațiile relevante de care are nevoie pentru a monitoriza în mod corect primirea plăților investitorilor. OPCVM-ul trebuie să se asigure că depozitarul obține aceste informații fără întârzieri nejustificate atunci când partea terță primește un ordin de răscumpărare sau de emitere de unități ale unui OPCVM. Prin urmare, informațiile trebuie transmise depozitarului la închiderea zilei de lucru de către entitatea responsabilă cu subscrierea și răscumpărarea unităților unui OPCVM, pentru a se evita orice utilizare necuvenită a plăților investitorilor.
- (12) Depozitarul trebuie să țină în custodie toate instrumentele financiare ale OPCVM-ului, care pot fi înregistrate sau ținute într-un cont, în mod direct sau indirect, pe numele depozitarului sau al unei părți terțe căreia i-au fost delegate funcții de păstrare, în special la nivelul depozitarului central de titluri. În plus, trebuie ținute în custodie numai instrumentele financiare care sunt înregistrate direct la emitent însuși sau la agentul său, pe numele depozitarului sau al unei părți terțe căreia i-au fost delegate funcții de păstrare. Nu trebuie ținute în custodie instrumentele financiare care, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, sunt înregistrate la emitent sau la agentul său numai pe numele OPCVM-ului. Toate instrumentele financiare care pot fi livrate fizic depozitarului trebuie ținute în custodie. Dacă sunt îndeplinite condițiile în care instrumentele financiare trebuie ținute în custodie, instrumentele financiare furnizate unei părți terțe drept garanții reale sau cele furnizate de către o parte terță în beneficiul OPCVM-ului trebuie ținute, de asemenea, în custodie de către depozitar însuși sau de către o parte terță căreia i-au fost delegate funcții de păstrare, atât timp cât sunt în proprietatea OPCVM-ului.
- (13) Instrumentelor financiare ținute în custodie trebuie să li se acorde în orice moment atenția și protecția cuvenite. În cadrul acordării atenției cuvenite, pentru a se asigura că riscul de custodie este corect evaluat, trebuie să se prevadă obligații clare ce trebuie îndeplinite de către depozitar, care trebuie, în special, să știe ce părți terțe constituie lanțul de custodie, să se asigure că, pe parcursul întregului lanț de custodie, au fost menținute obligațiile de diligență necesară și de separare, să se asigure că are un drept adecvat de acces la registrele contabile și la evidențele părților terțe cărora le-au fost delegate funcții de păstrare, să asigure îndeplinirea cerințelor de diligență necesară și de separare, prezentând documente în acest sens, și să pună documentele respective la dispoziția societății de administrare sau a societății de investiții.
- (14) Depozitarul trebuie să aibă, în orice moment, o imagine de ansamblu cuprinzătoare a tuturor activelor care nu sunt instrumente financiare ce trebuie ținute în custodie. Aceste active trebuie supuse obligației de verificare a proprietății și de ținere a unei evidențe în conformitate cu Directiva 2009/65/CE. Exemple de active sunt activele fizice care nu pot fi considerate instrumente financiare în conformitate cu Directiva 2009/65/CE sau nu au putut fi livrate fizic depozitarului și contractele financiare precum anumite instrumente financiare derivate și depozitele în numerar.
- (15) Pentru a se asigura un grad suficient de certitudine că OPCVM este într-adevăr proprietarul activelor, depozitarul trebuie să se asigure că primește toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a se convinge că OPCVM-ul deține dreptul de proprietate asupra activului. Aceste informații pot fi o copie a unui document oficial care atestă că OPCVM-ul este proprietarul activului sau orice dovadă oficială și credibilă pe care depozitarul o consideră adecvată. Dacă este necesar, depozitarul trebuie să solicite dovezi suplimentare din partea OPCVM-ului sau, după caz, de la o parte terță.
- (16) Depozitarul trebuie, de asemenea, să țină o evidență a tuturor activelor asupra cărora sa convins că OPCVM-ul deține proprietatea. Acesta poate institui o procedură pentru a primi informații de la părțile terțe, în cadrul căreia să poată fi stabilite proceduri care să asigure faptul că activele nu pot fi transferate fără ca depozitarul sau partea terță căreia i-au fost delegate funcții de păstrare să fie informat în legătură cu o astfel de tranzacție.
- (17) Atunci când delegă funcții de păstrare unei părți terțe în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE, depozitarul trebuie să instituie și să aplice o procedură formalizată adecvată, pentru a se asigura că delegatul respectă permanent cerințele prevăzute la articolul 22a alineatul (3) din directiva respectivă. Pentru a se asigura un nivel suficient de protecție a activelor, este necesar să se stabilească anumite principii care trebuie aplicate atunci când se delegă funcțiile de păstrare.
- (18) Aceste principii nu trebuie considerate exhaustive, nici în privința stabilirii tuturor detaliilor exercitării de către depozitar a competenței, grijii și diligenței necesare, nici în privința stabilirii tuturor măsurilor legate chiar de

principiile respective pe care trebuie să le ia depozitarul. Obligația de a monitoriza permanent partea terță căreia i-au fost delegate funcții de păstrare trebuie să constea în a verifica dacă partea terță îndeplinește corect toate funcțiile delegate și dacă respectă contractul de delegare și alte cerințe juridice, precum cele privind independența și interdicția de reutilizare. Depozitarul trebuie să reexamineze, de asemenea, elementele evaluate în cursul procesului de selecție și de numire și să le compare cu evoluția pieței. Depozitarul trebuie să fie în măsură în orice moment să evalueze în mod adecvat riscurile legate de decizia de a încredința active părții terțe. Frecvența reexaminării trebuie adaptată, astfel încât să corespundă întotdeauna condițiilor pieței și riscurilor asociate. Pentru a putea reacționa cu eficacitate în cazul unei posibile insolvențe a părții terțe, depozitarul trebuie să recurgă la planificarea pentru situații neprevăzute, care să includă eventuala selectare a unor furnizori alternativi, după caz. Deși pot reduce riscul de custodie cu care se confruntă un depozitar, măsurile respective nu afectează obligația de a restitui instrumentele financiare sau de a plăti o sumă corespunzătoare în cazul pierderii acestora, care depinde de îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 24 din Directiva 2009/65/CE.

- (19) Pentru a verifica dacă activele OPCVM-ului și drepturile OPCVM-ului sunt protejate împotriva insolvenței unei părți terțe, depozitarul trebuie să înțeleagă legislația din domeniul insolvenței din țara terță în care este situată partea terță și să se asigure că raporturile lor contractuale au caracter executoriu. Înainte de a delega funcții de păstrare unei părți terțe situate în afara Uniunii, depozitarul trebuie să obțină un aviz juridic independent privind caracterul executoriu al acordului contractual încheiat cu partea terță în temeiul legislației și al jurisprudenței aplicabile din domeniul insolvenței din țara în care este situată partea terță, pentru a se asigura că acordul contractual este executoriu și în caz de insolabilitate a părții terțe. Obligația depozitarului de a evalua cadrul juridic și de reglementare din țara terță include, de asemenea, obținerea avizului juridic independent care evaluează legislația și jurisprudența din domeniul insolvenței din țara terță în care este situată partea terță în cauză. Aceste avize pot fi combinate, după caz, sau emise pentru fiecare jurisdicție de către federațiile de întreprinderi sau de firmele de avocatură relevante în beneficiul mai multor depozitari.
- (20) Acordul contractual cu partea terță selectată căreia îi sunt delegate funcții de păstrare ar trebui să conțină o clauză de reziliere anticipată, deoarece este necesar ca depozitarul să fie în măsură să rezilieze raportul contractual respectiv în cazurile în care modificările aduse legislației sau jurisprudenței unei țări terțe nu mai permit să se asigure protecția activelor OPCVM-ului. În aceste cazuri, depozitarul trebuie să informeze în acest sens societatea de administrare sau societatea de investiții. Societatea de administrare sau societatea de investiții trebuie să notifice autoritățile competente și să ia toate măsurile necesare care sunt în interesul OPCVM-ului și al investitorilor acestuia. Notificarea autorităților competente cu privire la creșterea riscului de custodie și a riscului de insolvență la care sunt expuse activele OPCVM-ului situate într-o țară terță nu exonerează depozitarul sau societatea de administrare ori societatea de investiții de sarcinile și obligațiile prevăzute în Directiva 2009/65/CE.
- (21) Atunci când delegă funcții de păstrare, depozitarul trebuie să se asigure că cerințele prevăzute la articolul 22a alineatul (3) litera (c) din Directiva 2009/65/CE sunt îndeplinite și că activele OPCVM-urilor cliente ale depozitarului sunt separate în mod adecvat. Această obligație trebuie, în special, să asigure faptul că activele OPCVM-ului nu sunt pierdute din cauza insolvenței părții terțe căreia îi sunt delegate funcții de păstrare și că activele OPCVM-ului nu sunt reutilizate de către o parte terță în nume propriu. Mai mult, depozitarul trebuie să aibă permisiunea de a interzice deficitele temporare în activele clienților, de a recurge la „tampoane” sau de a institui dispoziții de interzicere a utilizării unui sold debitor al unui client pentru compensarea soldului creditor al altui client. Deși pot reduce riscul de custodie cu care se confruntă un depozitar atunci când delegă funcții de păstrare, măsurile respective nu afectează obligația de a restitui instrumentele financiare sau de a plăti o sumă corespunzătoare în cazul pierderii acestora, care depinde de îndeplinirea cerințelor prevăzute de Directiva 2009/65/CE.
- (22) Înainte de a delega funcții de păstrare și în timpul delegării acestora, depozitarul trebuie să se asigure, prin intermediul unor acorduri precontractuale și contractuale, că partea terță ia măsuri și adoptă dispoziții pentru a se asigura că activele OPCVM-ului sunt protejate de distribuirea între creditorii părții terțe însăși sau de realizarea în beneficiul acestor creditori. Directiva 2009/65/CE impune tuturor statelor membre să își alinieze legislația relevantă din domeniul insolvenței la această cerință. Prin urmare, este necesar ca depozitarul să obțină informații independente despre legislația și jurisprudența aplicabile din domeniul insolvenței din țara terță în care trebuie păstrate activele OPCVM-ului.
- (23) Răspunderea depozitarului în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2009/65/CE intervine în cazul pierderii unui instrument financiar ținut în custodie de către depozitar însuși sau de către o parte terță căreia i-a fost delegată păstrarea, cu excepția situației în care depozitarul demonstrează că pierderea este urmarea unui eveniment extern situat dincolo de controlul său rezonabil, ale cărui consecințe, în pofida tuturor eforturilor rezonabile, nu pot fi evitate. Trebuie să se facă distincție între pierderea respectivă și o pierdere din investiții suportată de investitori din cauza scăderii valorii activelor în urma unei decizii de investiție.

- (24) Pentru a angaja răspunderea depozitarului, pierderea trebuie să fie definitivă și să nu existe nicio perspectivă de recuperare a activului financiar. Astfel, situațiile în care un instrument financiar este numai temporar nedisponibil sau înghețat nu trebuie considerate pierderi în sensul articolului 24 din Directiva 2009/65/CE. În schimb, pot fi identificate trei tipuri de situații în care pierderea trebuie considerată definitivă: atunci când instrumentul financiar nu mai există sau nu a existat niciodată; atunci când instrumentul financiar există, dar OPCVM a pierdut definitiv dreptul de proprietate asupra acestuia; atunci când OPCVM deține dreptul de proprietate, dar nu mai poate transfera titlul de proprietate sau nu mai poate crea drepturi de proprietate limitată asupra instrumentului financiar, în mod permanent.
- (25) Se consideră că un instrument financiar nu mai există atunci când, de exemplu, acesta a dispărut în urma unei erori contabile care nu poate fi corectată sau atunci când nu a existat niciodată, fiind înregistrat în proprietatea OPCVM pe baza unor documente falsificate. Situațiile în care pierderea instrumentelor financiare este cauzată de un comportament fraudulos trebuie considerate ca fiind pierderi.
- (26) Nu poate fi considerată pierdere situația în care instrumentul financiar a fost înlocuit cu un alt instrument financiar sau convertit într-un alt instrument financiar, atunci când acțiunile sunt anulate și înlocuite prin emiterea de noi acțiuni în cadrul reorganizării unei societăți. OPCVM-ul nu trebuie considerat ca fiind permanent privat de dreptul de proprietate asupra instrumentului financiar dacă a transferat în mod legitim dreptul de proprietate unei părți terțe. Prin urmare, în cazul în care există o distincție între proprietatea juridică și proprietatea asupra beneficiilor aduse de active, definiția pierderii trebuie să se refere la pierderea dreptului de proprietate asupra beneficiilor aduse de active.
- (27) Depozitarul poate evita să răspundă în conformitate cu articolul 24 din Directiva 2009/65/CE numai în cazul unui eveniment extern independent de voința sa, ale cărui consecințe, în pofida tuturor eforturilor rezonabile, nu pot fi evitate. Pentru a fi exonerat de răspundere, depozitarul trebuie să dovedească îndeplinirea cumulativă a acestor condiții; de asemenea, trebuie stabilită o procedură de urmat în acest scop.
- (28) În primul rând, trebuie să se stabilească dacă evenimentul care a condus la pierdere a fost extern. Răspunderea depozitarului nu trebuie să fie afectată de delegarea funcțiilor de păstrare și, prin urmare, un eveniment trebuie considerat extern dacă nu se produce în urma unui act sau a unei omisiuni efectuate de depozitar sau de partea terță a căreia ia fost delegată păstrarea instrumentelor financiare aflate în custodie. Apoi trebuie să se stabilească dacă evenimentul este situat dincolo de controlul depozitarului, verificând dacă un depozitar prudent, acționând în mod rezonabil, nu ar fi putut face nimic pentru a împiedica producerea evenimentului. În cadrul acestor etape, atât evenimentele naturale, cât și actele unei autorități publice pot fi considerate evenimente externe situate dincolo de controlul rezonabil. În schimb, o pierdere cauzată de neaplicarea cerințelor de separare prevăzute la articolul 21 alineatul (11) litera (d) punctul (iii) din Directiva 2009/65/CE sau pierderea activelor rezultată din întreruperea activității părți terțe în urma insolvenței nu poate fi considerată eveniment extern situat dincolo de controlul rezonabil.
- (29) În sfârșit, depozitarul trebuie să dovedească faptul că pierderea, în ciuda tuturor eforturilor rezonabile, nu ar fi putut fi evitată. În acest context, depozitarul trebuie să informeze societatea de administrare sau societatea de investiții și să ia măsurile adecvate în funcție de circumstanțe. De exemplu, în situația în care consideră că singura măsură adecvată este de a ceda instrumentele financiare, depozitarul trebuie să informeze în mod convenit societatea de administrare sau societatea de investiții în acest sens, care, la rândul său, trebuie să-i transmită depozitarului în scris instrucțiunea de a continua să păstreze instrumentele financiare sau de a le ceda. Orice instrucțiune transmisă depozitarului de a continua păstrarea activelor trebuie raportată investitorilor OPCVM-ului fără întârzieri nejustificate. Societatea de administrare sau societatea de investiții trebuie să țină seama în mod convenit de recomandările depozitarului. În funcție de circumstanțe, dacă depozitarul își păstrează preocuparea referitoare la faptul că standardul de protecție al instrumentului financiar nu este suficient în pofida avertismentelor repetate, acesta trebuie să ia în considerare posibilitatea de a întreprinde alte acțiuni, cum ar fi rezilierea contractului, cu condiția ca OPCVM să dispună de o perioadă de timp pentru a găsi un alt depozitar, în conformitate cu legislația națională.
- (30) Dispozițiile de protecție a investitorilor prevăzute de regimul pentru depozitari trebuie să țină seama de posibilele corelații dintre depozitar și societatea de administrare sau societatea de investiții, cum ar fi cele care decurg din gestionarea comună sau afiliată ori din participații încrucișate. În cazurile și în măsura în care sunt permise de dreptul intern, aceste corelații ar putea conduce la conflictul de interese reprezentat de riscul de fraudă (nesemnarea neregulilor către autoritățile competente pentru a se evita prejudicierea reputației), de riscul de recurgere la căile de atac legale (reticența de a întreprinde demersuri juridice împotriva depozitarului sau evitarea acestora), de selecția părtinitoare (selectarea depozitarului nu se bazează pe calitate și pe preț), de riscul de insolvență (standarde mai scăzute în ceea ce privește segregarea activelor depozitarului sau atenția acordată solvabilității depozitarului) sau de riscul unic de expunere al grupului (investițiile intragrup).
- (31) Independența operațională a societății de administrare sau a societății de investiții și a depozitarului, inclusiv situațiile în care au fost delegate funcții de păstrare, oferă garanții suplimentare care asigură protecția investitorilor

fără costuri nejustificate, prin creșterea standardelor de conduită ale entităților care aparțin aceluiași grup sau care sunt legate într-un alt mod. Cerințele legate de independența operațională ar trebui să se refere la elemente semnificative, cum ar fi identitatea sau legăturile personale dintre directori, angajați sau persoanele care exercită funcții de supraveghere asupra altor entități sau întreprinderi din cadrul grupului, inclusiv situațiile în care aceste persoane sunt afiliate.

- (32) Pentru a asigura un tratament proporțional, în cazul în care societatea de administrare sau societatea de investiții și depozitarul aparțin aceluiași grup, trebuie să fie independenți cel puțin o treime din membri sau două persoane din cadrul organismelor responsabile de funcțiile de supraveghere sau din cadrul organelor de gestiune care exercită, de asemenea, funcții de supraveghere, fiind reținut numărul cel mai mic.
- (33) În ceea ce privește guvernanta corporativă, ar trebui să se reflecte atât trăsăturile specifice sistemelor cu un singur nivel de administrare, în care guvernanta societății este asigurată de un singur organ de conducere care exercită atât funcțiile de conducere, cât și pe cele de supraveghere, cât și trăsăturile specifice sistemelor pe două niveluri, în care consiliul de administrație și consiliul de supraveghere coexistă.
- (34) Pentru a permite autorităților competente, OPCVM-urilor și depozitarilor să se adapteze la noile dispoziții conținute în prezentul regulament, astfel încât aceste dispoziții să poată fi aplicate în mod eficient și eficace, ar trebui ca data de aplicare a prezentului regulament să se amâne cu șase luni de la data intrării sale în vigoare.
- (35) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul grupului de experți al Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

DEFINIȚII ȘI DETALII ALE CONTRACTULUI SCRIS

[Articolul 22 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE]

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „legătură” înseamnă o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate printr-o participație directă sau indirectă într-o întreprindere care reprezintă cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot sau care permite exercitarea unei influențe considerabile asupra gestionării întreprinderii în care există această participație;
- (b) „legătură de grup” înseamnă o situație în care două sau mai multe întreprinderi sau entități care aparțin aceluiași grup în sensul articolului 2 alineatul (11) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sau în sensul standardelor internaționale de contabilitate adoptate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.

Articolul 2

Contract de numire a unui depozitar

(1) Contractul care atestă numirea depozitarului în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE se încheie între depozitar, pe de o parte, și societatea de investiții sau societatea de administrare, pe de altă parte, pentru fiecare dintre fondurile deschise de investiții pe care le administrează societatea de administrare.

⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

- (2) Contractul cuprinde cel puțin următoarele elemente:
- (a) o descriere a serviciilor care urmează să fie prestate de către depozitar și a procedurilor care urmează să fie adoptate de către depozitar pentru fiecare tip de active în care OPCVM poate investi și care sunt apoi încredințate depozitarului;
 - (b) o descriere a modului în care trebuie să fie îndeplinite funcțiile de păstrare și de supraveghere, în funcție de tipurile de active și de regiunile geografice în care OPCVM intenționează să investească, inclusiv în ceea ce privește sarcinile de păstrare, liste de țări și proceduri de adăugare sau de retragere a unor țări din listă. Aceste elemente sunt conforme cu informațiile referitoare la activele în care OPCVM poate investi, incluse în regulile, actele constitutive și în documentele de ofertă ale OPCVM;
 - (c) perioada de valabilitate și condițiile pentru modificarea și rezilierea contractului, inclusiv situațiile care ar putea conduce la rezilierea contractului și detaliile privind procedura de reziliere și procedurile prin care depozitarul transmite toate informațiile relevante entității care îi succedă;
 - (d) obligațiile de confidențialitate care se aplică părților în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile. Obligațiile respective trebuie să nu diminueze capacitatea autorităților competente de a avea acces la documentele și informațiile pertinente;
 - (e) mijloacele și procedurile prin care depozitarul transmite societății de administrare sau societății de investiții toate informațiile relevante de care aceasta are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv pentru a exercita orice drepturi aferente activelor, și pentru a permite societății de administrare sau societății de investiții să dispună în timp util de o imagine exactă a conturilor OPCVM;
 - (f) mijloacele și procedurile prin care societatea de administrare sau societatea de investiții transmite toate informațiile relevante sau asigură depozitarului acces la toate informațiile de care acesta are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv procedurile prin care se asigură că depozitarul va primi informații de la alte părți numite de societatea de administrare sau de societatea de investiții;
 - (g) procedurile care trebuie urmate atunci când se are în vedere o modificare a regulilor, a actelor constitutive sau a documentelor de ofertă ale OPCVM, cu detalierea situațiilor în care depozitarul trebuie să fie informat sau în care este necesar acordul său înainte de efectuarea modificării;
 - (h) întregul schimb necesar de informații dintre societatea de administrare sau societatea de investiții ori o parte terță care acționează în numele OPCVM, pe de o parte, și depozitar, pe de altă parte, referitor la vânzarea, subscrierea, răscumpărarea directă, emiterea, anularea și răscumpărarea de unități ale OPCVM;
 - (i) întregul schimb necesar de informații dintre societatea de investiții sau societatea de administrare ori o parte terță care acționează în numele OPCVM, pe de o parte, și depozitar, pe de altă parte, cu privire la îndeplinirea de către depozitar a sarcinilor sale;
 - (j) atunci când părțile la contract intenționează să desemneze o parte terță pentru a îndeplini o parte a sarcinilor care îi revin fiecăreia dintre ele, angajamentul de a furniza în mod regulat detalii privind orice parte terță numită și, la cerere, informații privind criteriile utilizate pentru selectarea părții terțe și măsurile preconizate pentru monitorizarea activității desfășurate de partea terță selectată;
 - (k) informații privind sarcinile și responsabilitățile părților la contract în ceea ce privește obligațiile legate de prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului;
 - (l) informații privind toate conturile de numerar deschise în numele societății de investiții sau al societății de administrare care acționează în numele OPCVMului și procedurile prin care se asigură faptul că depozitarul va fi informat în cazul în care este deschis un cont nou;
 - (m) detalii privind procedurile de escaladare utilizate de depozitar, inclusiv identitatea persoanelor din cadrul societății de administrare sau al societății de investiții care trebuie contactate de către acesta atunci când lansează o astfel de procedură;
 - (n) angajamentul depozitarului de a informa că separarea activelor nu mai este suficientă pentru a asigura protecția împotriva insolvenței unei părți terțe căreia i-au fost delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE într-o anumită jurisdicție;

- (o) procedurile care asigură faptul că depozitarul, în ceea ce privește sarcinile sale, are capacitatea de a se informa în legătură cu modul în care societatea de administrare sau societatea de investiții își desfășoară activitatea și de a evalua calitatea informațiilor primite, inclusiv prin accesul la registrele contabile ale societății de administrare sau ale societății de investiții ori prin vizite la fața locului;
- (p) procedurile care asigură faptul că societatea de administrare sau societatea de investiții au permisiunea de a examina performanțele depozitarului în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor sale.

Detaliile mijloacelor și ale procedurilor prevăzute la literele (a)-(p) sunt descrise în contractul de numire a depozitarului și în orice modificare ulterioară a acestuia.

(3) Părțile pot conveni să transmită pe cale electronică toate sau o parte din informațiile pe care și le comunică, cu condiția să asigure înregistrarea adecvată a acestor informații.

(4) Cu excepția cazului în care legislația națională prevede altfel, nu există obligația de a încheia un contract scris specific pentru fiecare fond deschis de investiții.

Societatea de administrare și depozitarul pot încheia un contract unic care să enumere fondurile deschise de investiții administrate de societatea de administrare care face obiectul contractului.

(5) Contractul care atestă numirea depozitarului, precum și orice acord ulterior indică legislația aplicabilă contractului.

CAPITOLUL 2

FUNȚIILE DEPOZITARULUI, DILIGENȚA NECESARĂ, OBLIGAȚIA DE SEPARARE ȘI PROTECȚIA ÎN CAZ DE INSOLVABILITATE

[Articolul 22 alineatele (3), (4) și (5) și articolul 22a alineatul (2) literele (c) și (d) din Directiva 2009/65/CE]

Articolul 3

Sarcini de supraveghere – cerințe generale

(1) La momentul numirii sale, depozitarul evaluează riscurile legate de natura, amploarea și complexitatea politicii și strategiei de investiții ale OPCVM-ului și de organizarea societății de administrare sau a societății de investiții. Pe baza acestei evaluări, depozitarul elaborează proceduri de supraveghere care sunt adecvate OPCVM-ului și activelor în care investește acesta și care sunt ulterior implementate și aplicate. Procedurile respective se actualizează periodic.

(2) În îndeplinirea sarcinilor sale de supraveghere prevăzute la articolul 22 alineatul (3) din Directiva 2009/65/CE, depozitarul efectuează controale și verificări *ex post* ale proceselor și procedurilor care țin de responsabilitatea societății de administrare sau a societății de investiții sau a unei părți terțe desemnate. Depozitarul se asigură în toate situațiile că există o procedură adecvată de reconciliere și de verificare, care este implementată și aplicată și face obiectul unor revizuri frecvente. Societatea de administrare sau societatea de investiții se asigură că toate instrucțiunile referitoare la activele și operațiunile OPCVM-ului sunt transmise depozitarului, astfel încât acesta să își poată efectua propria procedură de verificare sau de reconciliere.

(3) Depozitarul stabilește o procedură de escaladare clară și cuprinzătoare pentru tratarea cazurilor în care depistează potențiale neconcordanțe în cursul exercitării sarcinilor sale de supraveghere, ale cărei detalii sunt puse la dispoziția autorităților competente ale societății de administrare sau a societății de investiții, la cererea acestora.

(4) Societatea de administrare sau societatea de investiții furnizează depozitarului, la începerea îndeplinirii sarcinilor sale și ulterior în permanență, toate informațiile relevante de care acesta are nevoie pentru a respecta obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din Directiva 2009/65/CE, inclusiv informațiile care trebuie furnizate depozitarului de către părți terțe.

Societatea de administrare sau societatea de investiții se asigură, în special, că depozitarul poate avea acces la registrele contabile și poate efectua vizite la fața locului la sediul societății de administrare sau al societății de investiții și al oricărui prestator de servicii numit de societatea de administrare sau de societatea de investiții și/sau poate revizui rapoartele și declarațiile privind certificările externe recunoscute întocmite de auditori independenți sau de alți experți, pentru a se asigura că procedurile în vigoare sunt adecvate și pertinente.

Articolul 4

Sarcini referitoare la subscrieri și răscumpărări

(1) Se consideră că depozitarul îndeplinește cerințele stabilite la articolul 22 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2009/65/CE dacă acesta se asigură că societatea de administrare sau societatea de investiții a stabilit, implementează și aplică o procedură adecvată și consecventă pentru:

- (a) reconcilierea ordinelor de subscriere cu încasările provenite din subscrieri și a numărului de unități emise cu încasările provenite din subscrieri primite de OPCVM;
- (b) reconcilierea ordinelor de răscumpărare cu răscumpărările plătite și a numărului de unități anulate cu răscumpărările plătite de OPCVM;
- (c) verificarea cu regularitate a caracterului adecvat al procedurii de reconciliere.

În sensul literelor (a), (b) și (c), depozitarul trebuie, în special, să verifice în mod regulat că numărul total de unități din conturile OPCVM-ului corespunde numărului total de unități în circulație care apar în registrul OPCVM-ului.

(2) Depozitarul se asigură și verifică cu regularitate că procedurile privind vânzarea, emisiunea, re achiziționarea, răscumpărarea și anularea de unități ale OPCVM-ului respectă legislația națională în vigoare și regulile sau actele constitutive ale OPCVM-ului și verifică dacă procedurile respective sunt aplicate efectiv.

(3) Frecvența verificărilor efectuate de depozitar trebuie să corespundă fluxului de subscrieri și de răscumpărări.

Articolul 5

Sarcini referitoare la evaluarea unităților

(1) Se consideră că depozitarul îndeplinește cerințele stabilite la articolul 22 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2009/65/CE dacă acesta introduce proceduri pentru:

- (a) a verifica în permanență dacă s-au stabilit și s-au aplicat proceduri adecvate și consecvente pentru evaluarea activelor OPCVM-ului în conformitate cu legislația națională aplicabilă, astfel cum este prevăzută la articolul 85 din Directiva 2009/65/CE, și cu regulile sau actele constitutive ale OPCVM-ului;
- (b) a se asigura că politicile și procedurile de evaluare sunt aplicate efectiv și revizuite în mod periodic.

(2) Depozitarul trebuie să efectueze verificările menționate la alineatul (1) cu o frecvență care corespunde frecvenței prevăzute pentru politica de evaluare a OPCVM-ului, astfel cum este definită în legislația națională adoptată în conformitate cu articolul 85 din Directiva 2009/65/CE, și regulilor sau actelor constitutive ale OPCVM-ului.

(3) În cazul în care depozitarul consideră că valoarea unităților OPCVM-ului nu a fost calculată în conformitate cu legislația aplicabilă sau cu regulile ori cu actele constitutive ale OPCVM-ului, acesta informează societatea de administrare sau societatea de investiții și se asigură că se iau măsuri corective în timp util în interesul investitorilor OPCVM-ului.

*Articolul 6***Sarcini referitoare la executarea instrucțiunilor OPCVM-ului**

Se consideră că depozitarul îndeplinește cerințele stabilite la articolul 22 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2009/65/CE dacă acesta stabilește și pune în aplicare cel puțin:

- (a) proceduri adecvate pentru a verifica dacă instrucțiunile societății de administrare sau ale societății de investiții respectă legislația și reglementările aplicabile, precum și regulile și actele constitutive ale OPCVM-ului;
- (b) o procedură de escaladare pentru tratarea cazurilor în care OPCVM-ul a încălcat una dintre limitele sau restricțiile menționate la al doilea paragraf.

În sensul literei (a), în special, depozitarul monitorizează respectarea de către OPCVM a restricțiilor privind investițiile și a limitelor efectului de levier la care este supus OPCVM-ul. Procedurile menționate la litera (a) sunt proporționale cu natura, dimensiunea și complexitatea OPCVM-ului.

*Articolul 7***Sarcini referitoare la decontarea la timp a tranzacțiilor**

(1) Se consideră că depozitarul îndeplinește cerințele stabilite la articolul 22 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2009/65/CE dacă acesta stabilește o procedură pentru a detecta orice situație în care o contraprestație aferentă operațiunilor care implică activele OPCVM-ului nu este remisă OPCVM-ului în termenele uzuale, pentru a informa societatea de administrare sau societatea de investiții în consecință și, în cazul în care situația nu a fost remediată, pentru a solicita restituirea activelor de către contrapartidă, dacă este posibil.

(2) În cazul în care tranzacțiile nu au loc pe o piață reglementată, depozitarul își îndeplinește sarcinile care îi revin în temeiul alineatului (1) ținând seama de condițiile aferente acestor tranzacții.

*Articolul 8***Sarcini referitoare la calculul și distribuția venitului OPCVM-ului**

(1) Se consideră că depozitarul îndeplinește cerințele stabilite la articolul 22 alineatul (3) litera (e) din Directiva 2009/65/CE dacă acesta:

- (a) se asigură că procedura de calcul a venitului net este aplicată în conformitate cu regulile și actele constitutive ale OPCVM-ului și cu legislația națională aplicabilă de fiecare dată când urmează să fie distribuite venituri;
- (b) se asigură că sunt luate măsurile corespunzătoare în cazul în care auditorii OPCVM-ului au exprimat rezerve în privința situațiilor financiare anuale. Societatea de administrare sau societatea de investiții furnizează depozitarului toate informațiile cu privire la rezervele referitoare la situațiile financiare care au fost exprimate;
- (c) verifică exhaustivitatea și acuratețea plăților de dividende de fiecare dată când urmează să fie distribuite venituri.

(2) În cazul în care un depozitar consideră că procedura de calculare a veniturilor nu a fost aplicată în conformitate cu legislația aplicabilă sau cu regulile ori actele constitutive ale OPCVM-ului, acesta informează societatea de administrare sau societatea de investiții și se asigură că au fost luate în timp util măsuri de remediere în interesul investitorilor OPCVM-ului.

Articolul 9

Monitorizarea numerarului – cerințe generale

- (1) În cazul în care un cont de numerar este menținut sau deschis la o entitate menționată la articolul 22 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2009/65/CE în numele societății de investiții sau al societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului, societatea de administrare sau societatea de investiții se asigură că se furnizează depozitarului, la începerea îndeplinirii sarcinilor sale și ulterior în permanență, toate informațiile relevante necesare pentru a avea o imagine clară a tuturor fluxurilor de numerar ale OPCVM-ului, astfel încât depozitarul să fie în măsură să își respecte obligațiile.
- (2) La numirea depozitarului, societatea de investiții sau societatea de administrare informează depozitarul cu privire la toate conturile de numerar existente care au fost deschise în numele societății de investiții sau al societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului.
- (3) Societatea de investiții sau societatea de administrare se asigură că depozitarului i se furnizează toate informațiile legate de deschiderea oricărui cont de numerar nou de către societatea de investiții sau de către societatea de administrare care acționează în numele OPCVM-ului.

Articolul 10

Monitorizarea fluxurilor de numerar ale OPCVM-ului

- (1) Se consideră că depozitarul îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 22 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE în cazul în care acesta asigură monitorizarea corectă și eficace a fluxurilor de numerar ale OPCVM-ului, în special cel puțin prin acțiunile următoare:
- (a) se asigură că tot numerarul OPCVM-ului se contabilizează în conturi deschise fie la o bancă centrală sau la o instituție de credit autorizată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, fie la o instituție de credit autorizată într-o țară terță în care conturile de numerar sunt obligatorii pentru operațiunile OPCVM-ului, cu condiția ca cerințele de supraveghere prudențială și de reglementare aplicate instituțiilor de credit în țara terță respectivă să fie considerate de către autoritatea competentă din statul membru de origine al OPCVM-ului ca fiind cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune;
 - (b) pune în aplicare proceduri eficace și adecvate pentru reconcilierea tuturor mișcărilor de numerar și efectuează aceste reconcilierii zilnic sau, în cazul mișcărilor de numerar cu frecvență redusă, atunci când au loc astfel de mișcări de numerar;
 - (c) pune în aplicare proceduri corespunzătoare pentru a identifica, la încheierea fiecărei zile de lucru, fluxurile de numerar semnificative și fluxurile de numerar care ar putea prezenta consecvențe cu activitățile OPCVM-ului;
 - (d) revizuieste periodic adecvarea acestor proceduri, inclusiv printr-o revizuire completă a procesului de reconciliere cel puțin odată pe an, și asigură includerea în procesul de reconciliere a conturilor de numerar deschise pe numele societății de investiții sau pe numele societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului sau pe numele depozitarului care acționează în numele OPCVM-ului;
 - (e) monitorizează în permanență rezultatele reconcilierilor și ale acțiunile întreprinse ca urmare a oricăror neconcordanțe depistate în cadrul procedurilor de reconciliere și informează societatea de administrare sau societatea de investiții dacă o neconcordanță nu a fost rectificată fără întârzieri nejustificate și, totodată, autoritățile competente dacă situația nu poate fi corectată;
 - (f) verifică dacă propriile înregistrări referitoare la pozițiile de numerar corespund celor ale OPCVM-ului.

Pentru a evalua echivalența cerințelor de supraveghere prudențială și de reglementare aplicate instituțiilor de credit dintr-o țară terță menționată la litera (a), autoritățile competente țin seama de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în temeiul articolului 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

(2) Societatea de administrare sau societatea de investiții se asigură că toate instrucțiunile și informațiile referitoare la un cont de numerar deschis la o parte terță sunt transmise depozitarului, astfel încât acesta să poată efectua propria procedură de reconciliere.

Articolul 11

Sarcini referitoare la plățile efectuate la momentul subscrierilor

Societatea de administrare sau societatea de investiții se asigură că se furnizează depozitarului informații cu privire la plățile efectuate de către investitori sau în numele acestora la subscrierea de unități ale unui OPCVM la încheierea fiecărei zile de lucru în care societatea de investiții sau societatea de administrare care acționează în numele OPCVM-ului ori o parte care acționează în numele OPCVM-ului, cum ar fi un agent de transfer, primește astfel de plăți sau un ordin din partea investitorului. Societatea de administrare sau societatea de investiții se asigură că depozitarul primește orice alte informații relevante de care are nevoie pentru a se asigura că plățile sunt înregistrate în conturile de numerar deschise pe numele societății de investiții sau pe numele societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului ori pe numele depozitarului în conformitate cu articolul 22 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE.

Articolul 12

Instrumente financiare care trebuie ținute în custodie

(1) Instrumentele financiare care aparțin OPCVM-ului și care nu pot fi livrate depozitarului în formă fizică sunt incluse în domeniul de aplicare al obligațiilor de custodie ale depozitarului, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) instrumentele financiare respective se numără printre cele menționate la articolul 50 alineatul (1) literele (a)-(e) și (h) din Directiva 2009/65/CE sau sunt titluri transferabile care încorporează instrumente financiare derivate, astfel cum sunt menționate la articolul 51 alineatul (3) al patrulea paragraf din Directiva 2009/65/CE;
- (b) acestea pot fi înregistrate sau ținute direct sau indirect într-un cont de titluri de valoare pe numele depozitarului.

(2) Instrumentele financiare care, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, sunt numai înregistrate direct în numele OPCVM-ului la emitent sau la agentul acestuia, cum ar fi un operator de registru sau un agent de transfer, nu trebuie ținute în custodie.

(3) Instrumentele financiare care aparțin OPCVM-ului și care pot fi livrate depozitarului în formă fizică trebuie incluse, în toate cazurile, în domeniul de aplicare al funcțiilor de custodie ale depozitarului.

Articolul 13

Sarcini de păstrare referitoare la activele ținute în custodie

(1) Se consideră că depozitarul îndeplinește cerințele stabilite la articolul 22 alineatul (5) litera (a) din Directiva 2009/65/CE în ceea ce privește instrumentele financiare care trebuie ținute în custodie dacă acesta se asigură că:

- (a) instrumentele financiare sunt înregistrate în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 22 alineatul (5) litera (a) punctul (ii) din Directiva 2009/65/CE;
- (b) înregistrările și conturile separate sunt păstrate astfel încât să se asigure acuratețea acestora și, în special, corespondența cu instrumentele financiare și numerarul păstrate pentru OPCVM;
- (c) se efectuează periodic reconcilieri între conturile interne ale depozitarului și cele ale oricărei părți terțe căreia i-au fost delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE;
- (d) se acordă grija cuvenită instrumentelor financiare ținute în custodie pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a investitorilor;

- (e) sunt evaluate și monitorizate toate riscurile de custodie relevante din întregul lanț de custodie, iar societatea de administrare sau societatea de investiții este informată cu privire la orice riscuri semnificative identificate;
 - (f) se adoptă dispoziții organizatorice adecvate pentru minimizarea riscului de pierdere sau de diminuare a valorii instrumentelor financiare sau a drepturilor aferente respectivelor instrumente financiare ca urmare a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a înregistrării inadecvate sau a neglijenței;
 - (g) este verificat dreptul de proprietate al OPCVM-ului sau al societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului asupra activelor.
- (2) În cazul în care, în ceea ce privește activele ținute în custodie, un depozitar și-a delegat funcțiile de păstrare unei părți terțe în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE, acesta rămâne în continuare supus cerințelor prevăzute la alineatul (1) literele (b)-(e) din prezentul articol. Depozitarul se asigură, de asemenea, că partea terță respectă cerințele de la alineatul (1) literele (b)-(g) din prezentul articol.

Articolul 14

Sarcini de păstrare în ceea ce privește verificarea dreptului de proprietate și ținerea evidenței

- (1) Societatea de administrare sau societatea de investiții furnizează depozitarului, la începerea îndeplinirii sarcinilor sale și ulterior în permanență, toate informațiile relevante de care are nevoie acesta pentru a respecta obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 22 alineatul (5) litera (b) din Directiva 2009/65/CE și se asigură că depozitarul primește toate informațiile relevante de la părțile terțe.
- (2) Se consideră că depozitarul îndeplinește cerințele stabilite la articolul 22 alineatul (5) litera (b) din Directiva 2009/65/CE dacă acesta, cel puțin:
- (a) are acces fără întârzieri nejustificate la toate informațiile relevante de care are nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor de verificare a drepturilor de proprietate și de ținere a evidenței, inclusiv la informațiile relevante care trebuie furnizate depozitarului de către părți terțe;
 - (b) dispune de informații suficiente și fiabile pentru a se convinge de dreptul de proprietate al OPCVM-ului asupra activelor;
 - (c) ține o evidență a tuturor activelor asupra cărora s-a convins că OPCVM deține proprietatea, prin acțiunile următoare:
 - (i) înscrie în înregistrările proprii, pe numele OPCVM-ului, activele, inclusiv valorile noționale ale acestora, asupra cărora este convins că OPCVM-ul deține dreptul de proprietate;
 - (ii) este în măsură să prezinte în orice moment un inventar cuprinzător și actualizat al activelor OPCVM-ului, care să cuprindă și valorile noționale ale acestora.

În sensul literei (c) punctul (ii) de la prezentul alineat, depozitarul se asigură că există proceduri pentru ca activele înregistrate să nu poată fi alocate, transferate, schimbate sau livrate fără ca el însuși sau partea terță căreia i s-a delegat păstrarea, în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE, să fie informat(ă) cu privire la astfel de tranzacții. Părțile terțe relevante acordă depozitarului acces, fără întârzieri nejustificate, la documentele justificative privind fiecare tranzacție și fiecare poziție. Societatea de administrare sau societatea de investiții se asigură că părțile terțe relevante furnizează depozitarului, fără întârzieri nejustificate, certificate sau alte documente justificative ori de câte ori are loc o vânzare sau o achiziționare de active sau o acțiune a unei întreprinderi care are ca rezultat emiterea de instrumente financiare și cel puțin o dată pe an.

(3) Depozitarul trebuie să se asigure de faptul că societatea de administrare sau societatea de investiții adoptă și aplică proceduri corespunzătoare pentru a verifica dacă activele achiziționate de OPCVM sunt corect înregistrate în numele OPCVMului și verifică coerența dintre pozițiile din evidențele OPCVM-ului și activele asupra cărora depozitarul este convins că OPCVM-ul deține proprietatea. Societatea de administrare sau societatea de investiții se asigură că toate instrucțiunile și informațiile relevante referitoare la activele OPCVM-ului sunt transmise depozitarului, astfel încât acesta să își poată efectua propria procedură de verificare sau de reconciliere.

(4) Depozitarul stabilește și pune în aplicare o procedură de escaladare pentru situațiile în care este detectată o neconcordanță, care să includă informarea societății de administrare sau a societății de investiții și a autorităților competente în cazul în care situația nu poate fi remediată.

Articolul 15

Diligența necesară

(1) Se consideră că depozitarul îndeplinește cerințele stabilite la articolul 22a alineatul (2) litera (c) din Directiva 2009/65/CE dacă acesta instituie și aplică o procedură de diligență necesară formalizată în mod adecvat pentru selectarea și monitorizarea continuă a părții terțe căreia urmează să îi fie delegate sau i-au fost delegate funcții de păstrare conformitate cu articolul 22a din directiva respectivă. Această procedură este reexaminată periodic și cel puțin odată pe an.

(2) La selectarea și numirea unei părți terțe căreia urmează să îi fie delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE, depozitarul procedează cu toată competența, grija și diligența care se impun pentru a se asigura că încredințarea instrumentelor financiare părții terțe respective prevede un nivel de protecție corespunzător. Depozitarul efectuează cel puțin acțiunile următoare:

- (a) evaluează cadrul juridic și de reglementare, inclusiv riscul de țară, riscul de custodie și caracterul executoriu al contractului încheiat cu partea terță respectivă. În special, această evaluare permite depozitarului să determine implicațiile unei eventuale situații de insolvență a părții terțe pentru activele și drepturile OPCVM-ului;
- (b) se asigură că evaluarea caracterului executoriu al prevederilor contractuale menționate la litera (a), în cazul în care partea terță este stabilită într-o țară terță, se bazează pe consultanța juridică oferită de o persoană fizică sau juridică independentă de depozitar sau de partea terță respectivă;
- (c) evaluează dacă practicile, procedurile și controalele interne ale părții terțe sunt adecvate pentru a se asigura că activele OPCVM-ului fac obiectul unui nivel ridicat de grijă și protecție;
- (d) evaluează dacă puterea financiară și reputația părții terțe corespund sarcinilor delegate. Această evaluare se bazează pe informațiile furnizate de partea terță potențială, precum și pe alte date și informații;
- (e) se asigură că partea terță dispune de capacitățile operaționale și tehnologice necesare pentru a efectua sarcinile de păstrare delegate la un nivel ridicat de protecție și securitate.

(3) Depozitarul efectuează reexaminarea periodică și monitorizarea continuă cu toată competența, grija și diligența necesare pentru a se asigura că partea terță continuă să îndeplinească criteriile prevăzute la alineatul (2) și condițiile stabilite la articolul 22a alineatul (3) literele (a)-(e) din Directiva 2009/65/CE și efectuează cel puțin acțiunile următoare:

- (a) monitorizează performanța părții terțe și respectarea de către aceasta a standardelor depozitarului;
- (b) se asigură că partea terță respectă standarde înalte de grijă, prudență și diligență în îndeplinirea sarcinilor sale de păstrare și în special că aceasta separă efectiv instrumentele financiare, în conformitate cu cerințele prevăzute de articolul 16 din prezentul regulament;
- (c) reexaminează riscurile de custodie aferente deciziei de a încredința activele părții terțe și notifică fără întârzieri nejustificate societății de administrare sau societății de investiții orice modificări ale acestor riscuri. Această evaluare se bazează pe informații furnizate de partea terță și pe alte date și informații. Atunci când piețele trec prin perioade de turbulență sau în cazul în care a fost identificat un risc, frecvența reexaminării crește iar domeniul său de aplicare este extins;
- (d) monitorizează respectarea interdicției prevăzute la articolul 22 alineatul (7) din Directiva 2009/65/CE;
- (e) monitorizează respectarea interdicției prevăzute la articolul 25 din Directiva 2009/65/CE și a cerințelor prevăzute la articolele 21-24 din prezentul regulament.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o parte terță căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE a decis să subdelege toate sau o parte din funcțiile de păstrare unei alte părți terțe în conformitate cu articolul 22a alineatul (3) al treilea paragraf din Directiva 2009/65/CE.

(5) Depozitarul elaborează planuri de urgență pentru fiecare piață pe care acesta numește o parte terță căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE. Planul de urgență trebuie să includă identificarea unui furnizor alternativ, dacă există.

(6) Depozitarul ia măsuri, inclusiv rezilierea contractului, care sunt în interesul OPCVM-ului și al investitorilor acestuia în cazul în care partea terță căreia i-a fost delegată păstrarea în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE nu mai respectă cerințele prezentului regulament.

(7) În cazul în care depozitarul și-a delegat funcțiile de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE unei părți terțe situate într-o țară terță, acesta se asigură că acordul încheiat cu partea terță permite o reziliere anticipată, ținând seama de necesitatea de a acționa în interesul OPCVM-ului și al investitorilor săi, în cazul în care legislația și jurisprudența aplicabile din domeniul insolvenței nu mai recunosc separarea activelor OPCVM-ului în caz de insolvență a părții terțe sau în cazul în care condițiile prevăzute de legislație și jurisprudență nu mai sunt îndeplinite.

(8) În cazul în care legislația și jurisprudența aplicabile din domeniul insolvenței nu mai recunosc separarea activelor OPCVM-ului în caz de insolvență a părții terțe careia iau fost delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE sau nu mai asigură faptul că activele clienților depozitarului OPCVM-ului nu fac parte din patrimoniul părții terțe în caz de insolvență și nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditorii unei părți terțe careia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE sau realizate în beneficiul acestor creditori, depozitarul informează imediat societatea de administrare sau societatea de investiții.

(9) La primirea informațiilor menționate la alineatul (8), societatea de administrare sau societatea de investiții informează imediat autoritatea sa competentă cu privire la aceste informații și ia în considerare toate măsurile corespunzătoare în ceea ce privește activele relevante ale OPCVM-ului, inclusiv cesionarea acestora ținând seama de necesitatea de a acționa în interesul OPCVM-ului și al investitorilor săi.

Articolul 16

Obligația de separare

(1) În cazul în care unei părți terțe i-au fost delegate integral sau parțial funcții de păstrare, depozitarul trebuie să se asigure că partea terță careia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE acționează în conformitate cu obligația de separare prevăzută la articolul 22a alineatul (3) litera (c) din Directiva 2009/65/CE, verificând dacă partea terță:

- (a) păstrează toate înregistrările și evidențele contabile necesare care să îi permită depozitarului, în orice moment și fără întârziere, să facă distincția între activele clienților depozitarului care sunt OPCVM-uri și activele proprii ale părții terțe, activele celorlalți clienți ai acesteia, activele păstrate de depozitar în cont propriu și activele păstrate pentru clienții depozitarului care nu sunt OPCVM-uri;
- (b) păstrează înregistrările și evidența contabilă astfel încât să asigure acuratețea și, în special, concordanța acestora cu activele păstrate pentru clienții depozitarului;
- (c) efectuează în mod regulat reconcilierii între evidențele contabile și conturile interne ale depozitarului, pe de o parte, și cele ale părții terțe careia i-au fost subdelegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a alineatul (3) al treilea paragraf din Directiva 2009/65/CE, pe de altă parte;
- (d) introduce dispoziții organizatorice adecvate pentru minimizarea riscului de pierdere sau diminuare a valorii instrumentelor financiare sau a drepturilor aferente respectivelor instrumente financiare ca urmare a utilizării abuzive a instrumentelor financiare, a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a evidenței inadecvate sau a neglijenței;
- (e) deține numerarul OPCVM-ului într-un cont sau în conturi deschise la o bancă centrală a unei țări terțe sau la o instituție de credit autorizată într-o țară terță, cu condiția ca cerințele de supraveghere prudențială și de reglementare aplicate instituțiilor de credit în țara terță respectivă să fie considerate de către autoritățile competente din statele membre de origine ale OPCVM-urilor ca fiind cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune, în conformitate cu articolul 22 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2009/65/CE.

(2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o parte terță careia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE a decis să subdelege toate sau o parte din funcțiile de păstrare unei alte părți terțe în conformitate cu articolul 22a alineatul (3) al treilea paragraf din Directiva 2009/65/CE.

Articolul 17

Protecția activelor OPCVM-ului împotriva insolvenței în caz de delegare a funcțiilor de custodie

(1) Depozitarul se asigură că o parte terță situată într-o țară terță careia urmează să îi fie sau le-au fost delegate funcții de custodie în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că, în caz de insolabilitate a părții terțe, activele OPCVM-ului păstrate în custodie de partea terță nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditorii părții terțe respective sau realizate în beneficiul acestora.

- (2) Depozitarul trebuie să se asigure că partea terță ia următoarele măsuri:
- (a) primește consultanță juridică din partea unei persoane fizice sau juridice independente care confirmă că legislația aplicabilă din domeniul insolvenței recunoaște separarea activelor clienților depozitarului care sunt OPCVM-uri de propriile sale active și de activele celorlalți clienți ai acesteia, de activele păstrate de depozitar în cont propriu și de activele păstrate pentru clienții depozitarului care nu sunt OPCVM-uri, astfel cum se menționează la articolul 16 din prezentul regulament, și că activele clienților depozitarului care sunt OPCVM-uri nu fac parte din patrimoniul părții terțe în caz de insolvență și nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditorii unei părți terțe căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE sau pentru a fi realizate în beneficiul acestor creditori;
 - (b) se asigură că condițiile stabilite în legislația și jurisprudența din domeniul insolvenței aplicabile în țara terță respectivă recunosc faptul că activele clienților depozitarului care sunt OPCVM-uri sunt separate și nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditori sau realizate în beneficiul acestora, astfel cum se menționează la litera (a), și că aceste condiții sunt îndeplinite la momentul încheierii acordului de delegare cu depozitarul, precum și în permanență pe întreaga durată a delegării;
 - (c) informează imediat depozitarul în cazul în care oricare dintre condițiile menționate la litera (b) nu mai este îndeplinită;
 - (d) păstrează înregistrări și o evidență contabilă precise și la zi ale activelor OPCVM-ului, pe baza cărora depozitarul să poată stabili în orice moment natura exactă, situarea și statutul de proprietate ale activelor respective;
 - (e) îi prezintă depozitarului în mod regulat și, în orice caz, ori de câte ori apare o modificare, o declarație în care detaliază activele clienților depozitarului care sunt OPCVM-uri;
 - (f) informează depozitarul în legătură cu modificările legislației aplicabile în domeniul insolvenței și cu aplicarea sa efectivă.
- (3) În cazul în care depozitarul și-a delegat funcțiile de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE unei părți terțe situate în Uniune, partea terță respectivă îi prezintă depozitarului, în mod regulat și, în orice caz, ori de câte ori apare o modificare, o declarație în care detaliază activele clienților depozitarului care sunt OPCVM-uri.
- (4) Depozitarul se asigură că sarcinile prevăzute la alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o parte terță căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în temeiul articolului 22a din Directiva 2009/65/CE a decis să subdelege toate sau o parte din funcțiile de păstrare unei alte părți terțe în temeiul articolului 22a alineatul (3) al treilea paragraf din Directiva 2009/65/CE.

CAPITOLUL 3

PIERDEREA INSTRUMENTELOR FINANCIARE ȘI EXONERAREA DE RĂSPUNDERE

[Articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2009/65/CE]

Articolul 18

Pierderea unui instrument financiar ținut în custodie

- (1) Se consideră că s-a produs pierderea unui instrument financiar ținut în custodie în sensul articolului 24 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2009/65/CE în cazul în care este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții în ceea ce privește un instrument financiar ținut în custodie de depozitar sau de o parte terță căreia i-a fost delegată păstrarea unor instrumente financiare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE:
- (a) se demonstrează că un drept de proprietate declarat de OPCVM nu este valabil fie pentru că a încetat să existe, fie pentru că nu a existat niciodată;
 - (b) OPCVM-ul a fost privat definitiv de dreptul său de proprietate asupra instrumentului financiar;
 - (c) OPCVM-ul este definitiv incapabil să dispună direct sau indirect de instrumentul financiar.
- (2) Constatarea de către societatea de administrare sau societatea de investiții a pierderii unui instrument financiar are loc printr-un proces formalizat, la care autoritățile competente au acces cu ușurință. Odată constatată o pierdere, aceasta se notifică imediat investitorilor pe un suport durabil.

(3) Un instrument financiar ținut în custodie nu este considerat pierdut în sensul articolului 24 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2009/65/CE dacă un OPCVM este privat definitiv de dreptul de proprietate asupra unui anumit instrument, atât timp cât respectivul instrument este înlocuit cu sau este transformat într-un alt instrument financiar sau în alte instrumente financiare.

(4) În cazul insolabilității părții terțe căreia i-a fost delegată păstrarea unor instrumente financiare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE, pierderea unui instrument financiar ținut în custodie este recunoscută de societatea de administrare sau de societatea de investiții de îndată ce există certitudinea îndeplinirii uneia dintre condițiile enumerate la alineatul (1).

Certitudinea referitoare la îndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) există cel târziu la sfârșitul procedurii de insolvență. Societatea de administrare sau societatea de investiții și depozitarul monitorizează îndeaproape procedura de insolvență pentru a stabili dacă toate sau o parte dintre instrumentele financiare încredințate părții terțe căreia i-a fost delegată păstrarea instrumentelor financiare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE au fost efectiv pierdute.

(5) Pierderea unui instrument financiar ținut în custodie se constată indiferent dacă condițiile prevăzute la alineatul (1) sunt rezultatul unor fraude, al neglijenței sau al altor comportamente intenționate sau neintenționate.

Articolul 19

Exonerarea de răspundere

(1) Răspunderea unui depozitar în temeiul articolului 24 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2009/65/CE nu este angajată dacă depozitarul poate dovedi că sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) evenimentul care a condus la pierdere nu este rezultatul unei acțiuni sau al unei omisiuni a depozitarului sau a unei părți terțe căreia i-a fost delegată păstrarea instrumentelor financiare ținute în custodie în conformitate cu articolul 22 alineatul (5) litera (a) din Directiva 2009/65/CE;
- (b) depozitarul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să împiedice producerea evenimentului care a condus la pierdere, în pofida adoptării tuturor măsurilor de precauție care revin unui depozitar diligent, astfel cum se reflectă acestea în practicile uzuale din sectorul de profil;
- (c) depozitarul nu ar fi putut evita pierderea în pofida unor eforturi de diligență necesară riguroase și cuprinzătoare, demonstrate de acțiunile următoare:
 - (i) stabilirea, implementarea, aplicarea și menținerea unor structuri și a unor proceduri și asigurarea unor cunoștințe de specialitate adecvate și proporționale cu natura și complexitatea activelor OPCVM-ului, pentru a depista în timp util și a monitoriza în permanență evenimentele externe care pot conduce la pierderea unui instrument financiar ținut în custodie;
 - (ii) evaluarea permanentă a măsurii în care oricare dintre evenimentele depistate în temeiul primului punct prezintă un risc semnificativ de pierdere a unui instrument financiar ținut în custodie;
 - (iii) informarea societății de administrare sau a societății de investiții în privința riscurilor semnificative identificate și luarea măsurilor necesare, după caz, pentru a preveni sau pentru a atenua pierderea instrumentelor financiare ținute în custodie, în cazul în care au fost depistate evenimente externe reale sau potențiale în legătură cu care se consideră că prezintă un risc semnificativ de pierdere a unui instrument financiar ținut în custodie.

(2) Cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) pot fi considerate îndeplinite în următoarele situații:

- (a) fenomene naturale aflate în afara controlului sau a influenței omului;
- (b) adoptarea unui act cu putere de lege, a unui decret, a unei reglementări, a unei decizii sau a unui ordin de către orice guvern sau organism guvernamental, inclusiv instanțe judecătorești, care afectează instrumentele financiare ținute în custodie;
- (c) războaie, revolte sau alte tulburări majore.

(3) Cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) nu se consideră îndeplinite în cazuri cum ar fi erorile de contabilitate, defecțiunile de funcționare, fraudă, neaplicarea cerințelor de separare la nivelul depozitarului sau al unei părți terțe căreia i-a fost delegată păstrarea instrumentele financiare ținute în custodie în conformitate cu articolul 22 alineatul (5) litera (a) din Directiva 2009/65/CE.

CAPITOLUL 4

CERINȚE PRIVIND INDEPENDENȚA ȘI DISPOZIȚII FINALE

(Articolul 25 din Directiva 2009/65/CE)

Articolul 20

Organul de conducere

În sensul prezentului capitol, „organul de conducere al societății de administrare” include organul de conducere al societății de administrare sau organul de conducere al societății de investiții.

Articolul 21

Gestionare comună

Societatea de administrare sau societatea de investiții și depozitarul trebuie să respecte în orice moment toate cerințele următoare:

- (a) nicio persoană nu poate fi în același timp membru al organului de conducere al societății de administrare și membru al organului de conducere al depozitarului;
- (b) nicio persoană nu poate fi în același timp membru al organului de conducere al societății de administrare și angajat al depozitarului;
- (c) nicio persoană nu poate fi în același timp membru al organului de conducere al depozitarului și angajat al societății de administrare sau al societății de investiții;
- (d) în cazul în care organul de conducere al societății de administrare nu este responsabil de funcțiile de supraveghere în cadrul societății, organul său responsabil de funcțiile de supraveghere este alcătuit într-o proporție de cel mult o treime din membri care sunt în același timp membri ai organului de conducere, ai organului responsabil de funcțiile de supraveghere sau angajați ai depozitarului;
- (e) în cazul în care organul de conducere al depozitarului nu este responsabil de funcțiile de supraveghere în cadrul depozitarului, organul său responsabil de funcțiile de supraveghere este alcătuit într-o proporție de cel mult o treime din membri care sunt în același timp membri ai organului de conducere al societății de administrare sau ai organului responsabil de funcțiile de supraveghere al societății de administrare sau al societății de investiții ori angajați ai societății de administrare sau ai societății de investiții.

Articolul 22

Numirea depozitarului și delegarea păstrării

(1) Societatea de administrare sau societatea de investiții dispune de un proces decizional de selectare și de numire a depozitarului care se bazează pe obiective și criterii prestabilite și acționează exclusiv în interesul OPCVM-ului și al investitorilor OPCVM-ului.

(2) În cazul în care societatea de administrare sau societatea de investiții numește un depozitar cu care are o legătură sau o legătură de grup, acesta păstrează documente justificative cu privire la următoarele:

- (a) o evaluare a motivelor numirii unui depozitar care are o legătură sau o legătură de grup comparativ cu motivele numirii unui depozitar care nu are nicio legătură sau nicio legătură de grup cu societatea de administrare sau cu societatea de investiții, ținând seama cel puțin de costurile, know-how-ul, situația financiară și calitatea serviciilor prestate de toți depozitarii evaluați;

- (b) un raport, întocmit pe baza evaluării menționate la litera (a), care să descrie modul în care numirea îndeplinește criteriile obiective prestabilite menționate la alineatul (1) și acționează exclusiv în interesul OPCVM-ului și al investitorilor OPCVM-ului.
- (3) Societatea de administrare sau societatea de investiții demonstrează autorității competente din statul membru de origine al OPCVM-ului că este mulțumită de numirea depozitarului și că numirea acționează exclusiv în interesul OPCVM-ului și al investitorilor OPCVM-ului. Societatea de administrare sau societatea de investiții pune documentele justificative menționate la alineatul (1) la dispoziția autorității competente din statul membru de origine al OPCVM-ului.
- (4) La cerere, societatea de administrare sau societatea de investiții le prezintă investitorilor OPCVM-ului motivele pentru care au selectat depozitarul.
- (5) Depozitarul dispune de un proces decizional de selectare a părților terțe cărora le poate delega funcțiile de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE, care se bazează pe criterii obiective prestabilite și acționează exclusiv în interesul OPCVM-ului și al investitorilor OPCVM-ului.

Articolul 23

Conflictele de interese

În cazul în care o există o legătură sau o legătură de grup între ele, societatea de administrare sau societatea de investiții și depozitarul instituie politici și proceduri care să asigure că ele:

- (a) identifică toate conflictele de interese ce ar putea decurge din această legătură;
- (b) iau toate măsurile rezonabile pentru a evita conflictele de interese respective.

În cazul în care nu poate fi evitat un conflict de interese menționat la primul paragraf, societatea de administrare sau societatea de investiții și depozitarul gestionează, monitorizează și comunică respectivul conflict de interese pentru a preveni efectele negative asupra intereselor OPCVM-ului și ale investitorilor OPCVM-ului.

Articolul 24

Independența consiliilor de administrație și funcții de supraveghere

- (1) În cazul în care o există o legătură de grup între ele, societatea de administrare sau societatea de investiții și depozitarul se asigură că:
- (a) dacă organul de conducere al societății de administrare și organul de conducere al depozitarului sunt responsabile și de funcțiile de supraveghere în cadrul societăților respective, cel puțin o treime din membri sau două persoane, fiind reținut numărul cel mai mic, din organul de conducere al societății de administrare și din organul de conducere al depozitarului trebuie să fie independente;
- (b) dacă organul de conducere al societății de administrare și organul de conducere al depozitarului nu sunt responsabile de funcțiile de supraveghere în cadrul societăților respective, cel puțin o treime din membri sau două persoane, fiind reținut numărul cel mai mic, din organul responsabil de funcțiile de supraveghere în cadrul societății de administrare și în cadrul depozitarului trebuie să fie independente.
- (2) În sensul primului alineat, membrii organului de conducere al societății de administrare, membrii organului de conducere al depozitarului sau membrii organului responsabil de funcțiile de supraveghere în cadrul societăților menționate mai sus sunt considerați independenți atât timp cât aceștia nu sunt nici membri ai organului de conducere sau ai organului responsabil de funcțiile de supraveghere și nici angajați ai oricăreia dintre celelalte întreprinderi între care există o legătură de grup și nu sunt legate prin nicio relație de afaceri, familială sau de altă natură cu societatea de administrare sau cu societatea de investiții, cu depozitarul și cu orice altă întreprindere din cadrul grupului care dă naștere unui conflict de interese de natură să le influențeze capacitatea de judecată.

*Articolul 25***Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 13 octombrie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL (UE) 2016/439 AL COMISIEI**din 23 martie 2016****de modificare a anexei IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului, privind *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), carbura de calciu, iodura de potasiu, bicarbonatul de sodiu, substanța rescalure, *Beauveria bassiana*, sușa ATCC 74040, și *Beauveria bassiana*, sușa GHA****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Pentru *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), carbura de calciu, iodura de potasiu, bicarbonatul de sodiu, substanța rescalure, *Beauveria bassiana*, sușa ATCC 74040, și *Beauveria bassiana*, sușa GHA, nu au fost stabilite LMR-uri specifice. Deoarece aceste substanțe nu au fost incluse nici în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005, se aplică valoarea implicită de 0,01 mg/kg prevăzută la articolul 18 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv. Iodura de potasiu este inclusă în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (2) În ceea ce privește *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat ⁽²⁾ că aceste virusuri nu sunt patogene pentru oameni și nu vor produce nicio toxină. Prin urmare, se consideră oportună includerea acestei substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (3) În ceea ce privește carbura de calciu, autoritatea a concluzionat ⁽³⁾ că această substanță nu intră în lanțul alimentar uman. Prin urmare, se consideră oportună includerea acestei substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (4) Iodura de potasiu reprezintă o substanță minerală care poate fi utilizată în producerea de suplimente alimentare, în conformitate cu Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. În acest context, se consideră oportună eliminarea pentru această substanță a notei de subsol care prevede evaluarea în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (5) Bicarbonatul de sodiu este aprobat ca substanță de bază în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. Având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2069 al Comisiei ⁽⁶⁾, Comisia consideră oportună includerea acestei substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (6) În ceea ce privește substanța rescalure, autoritatea a concluzionat ⁽⁷⁾ că este oportună includerea acesteia în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.

⁽¹⁾ JO L 70, 16.3.2005, p. 1.⁽²⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Cydia pomonella* granulovirus (Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active *Cydia pomonella* granulovirus). EFSA Journal 2012;10(4):2655. [40 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2655.⁽³⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance calcium carbide (Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active carbură de calciu). EFSA Journal 2011;9(10):2419. [48 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2419.⁽⁴⁾ Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare (JO L 183, 12.7.2002, p. 51).⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).⁽⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2069 al Comisiei din 17 noiembrie 2015 de aprobare a substanței de bază bicarbonat de sodiu, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO L 301, 18.11.2015, p. 42).⁽⁷⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, 2015. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance rescalure (Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active rescalure). EFSA Journal 2015;13(2):4031, 40 pp.

- (7) În ceea ce privește *Beauveria bassiana*, sușa ATCC 74040, și *Beauveria bassiana*, sușa GHA ⁽¹⁾, autoritatea nu s-a putut pronunța cu privire la evaluarea riscului alimentar pentru consumatori, deoarece unele informații nu au fost disponibile și a fost necesară o analiză mai aprofundată de către gestionarii de risc. O astfel de analiză mai aprofundată a fost redată în rapoartele de examinare corespunzătoare ⁽²⁾ ⁽³⁾, a căror concluzie a fost că riscul pe care îl prezintă metaboliții din aceste substanțe la adresa omului este neglijabil. Având în vedere aceste concluzii, Comisia consideră oportună includerea acestor substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (8) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 396/2005 ar trebui modificat în consecință.
- (9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, 2013. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substances *Beauveria bassiana* strains ATCC-74040 and GHA (Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanțelor active *Beauveria bassiana*, sușele ATCC-74040 și GHA). EFSA Journal 2013;11(1):3031. 44 pp.

⁽²⁾ Raportul de examinare pentru substanța activă *Beauveria bassiana*, sușa ATCC 74040, finalizat în cadrul reuniunii din 11 iulie 2008 a Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, în vederea includerii substanței *Beauveria bassiana*, sușa ATCC 74040, în anexa I la Directiva 91/414/CEE. SANCO/1546/08 – rev. 5, 11 iulie 2014.

⁽³⁾ Raportul de examinare pentru substanța activă *Beauveria bassiana*, sușa GHA, finalizat în cadrul reuniunii din 11 iulie 2008 a Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, în vederea includerii substanței *Beauveria bassiana*, sușa GHA, în anexa I la Directiva 91/414/CEE. SANCO/1547/08 – rev. 5, 11 iulie 2014.

ANEXĂ

Anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 se modifică după cum urmează:

1. Se inserează, în ordine alfabetică, rubricile: „*Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV)”, „carbură de calciu”, „bicarbonat de sodiu”, „rescalure”, „*Beauveria bassiana*, sușa ATCC 74040” și „*Beauveria bassiana*, sușa GHA”.
 2. Se elimină trimiterea la nota de subsol 1 de la finalul rubricii „iodură de potasiu”.
-

REGULAMENTUL (UE) 2016/440 AL COMISIEI**din 23 martie 2016****de modificare a anexelor II, III și V la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește limitele maxime de reziduuri pentru atrazină din sau de pe anumite produse****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE ⁽¹⁾, în special articolul 14 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 17 și articolul 49 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Limitele maxime pentru reziduurile (LMR) de atrazină au fost stabilite în anexa II și partea B din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (2) Toate autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin atrazină au fost revocate. În conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 396/2005, LMR stabilite pentru această substanță activă în anexele II și III ar trebui să fie eliminate.
- (3) În conformitate cu articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 396/2005, Comisia a solicitat Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară, denumită în continuare „autoritatea”, să emită un aviz științific cu privire la LMR temporare care au fost stabilite pentru cereale, ca urmare a unei cereri de instituire a unei toleranțe la import formulate de către Argentina. Pe baza studiilor privind reziduurile prezentate de solicitant pentru a susține utilizarea substanței atrazină la porumb, în conformitate cu bunele practici agricole din Argentina, autoritatea a concluzionat ⁽²⁾ că LMR pentru atrazină în cereale ar trebui să fie reduse la un nivel de 0,05 mg/kg. Acest nivel corespunde limitei de cuantificare relevante existente pentru atrazină în produsele de origine vegetală. LMR propuse nu prezintă un risc pentru sănătatea consumatorului în rândul consumatorilor europeni.
- (4) Partenerii comerciali ai Uniunii au fost consultați cu privire la noile LMR prin intermediul Organizației Mondiale a Comerțului, iar observațiile lor au fost luate în considerare.
- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 396/2005 ar trebui modificat în consecință.
- (6) Pentru a permite comercializarea, prelucrarea și consumul produselor în condiții normale, prezentul regulament ar trebui să prevadă o măsură tranzitorie pentru produsele care au fost produse înainte de modificarea LMR prin prezentul regulament și pentru care informațiile arată că se menține un nivel ridicat al protecției consumatorilor.
- (7) Înainte ca LMR modificate să devină aplicabile, ar trebui acordat un termen rezonabil pentru a permite statelor membre, țărilor terțe și operatorilor din sectorul alimentar să se pregătească pentru îndeplinirea noilor cerințe care vor rezulta din modificarea LMR.
- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele II, III și V la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 70, 16.3.2005, p. 1.⁽²⁾ Aviz motivat cu privire la stabilirea unei noi limite maxime de reziduuri de atrazină în cereale. *EFSA Journal* 2015;13(6):4126 [21 pp.].

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 396/2005, astfel cum era formulat înainte de modificarea introdusă prin prezentul regulament, se aplică în continuare produselor care au fost produse înainte de 13 octombrie 2016.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la 13 octombrie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Anexele II, III și V la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 se modifică după cum urmează:

1. În anexa II, coloana referitoare la atrazină se elimină.
2. În partea B din anexa III, coloana referitoare la atrazină se elimină.
3. În anexa V, se adaugă următoarea coloană referitoare la atrazină:

„Reziduuri de pesticide și limite maxime de reziduuri (mg/kg)

Număr de cod	Grupe și exemple de produse individuale cărora li se aplică LMR (*)	Atrazină (L)
(1)	(2)	(3)
0100000	FRUCTE PROASPETE sau CONGELATE; FRUCTE NUCIFERE	0,05 (*)
0110000	Fructe citrice	
0110010	Grepfruturi	
0110020	Portocale	
0110030	Lămâi	
0110040	Lămâi verzi «lime»	
0110050	Mandarine	
0110990	Altele	
0120000	Fructe nucifere	
0120010	Migdale	
0120020	Nuci de Brazilia	
0120030	Caju	
0120040	Castane	
0120050	Nuci de cocos	
0120060	Alune	
0120070	Nuci de Macadamia	
0120080	Nuci de Pecan	
0120090	Semințe de pin dulce	
0120100	Fistic	
0120110	Nuci comune	
0120990	Altele	
0130000	Fructe sămânțoase	
0130010	Mere	
0130020	Pere	
0130030	Gutui	
0130040	Moșmoni	
0130050	Moșmoni japonezi	
0130990	Altele	

(1)	(2)	(3)
0140000	Fruite sâmburoase	
0140010	Caise	
0140020	Cireșe (dulci)	
0140030	Piersici	
0140040	Prune	
0140990	Altele	
0150000	Bace și fructe mici	
0151000	(a) <i>struguri</i>	
0151010	Struguri de masă	
0151020	Struguri de vin	
0152000	(b) <i>căpșuni</i>	
0153000	(c) <i>fructe de rug</i>	
0153010	Mure	
0153020	Mure de câmp	
0153030	Zmeură (galbenă și roșie)	
0153990	Altele	
0154000	(d) <i>alte bace și fructe mici</i>	
0154010	Afine	
0154020	Merișoare	
0154030	Coacăze (albe, negre și roșii)	
0154040	Agrișe (galbene, roșii și verzi)	
0154050	Măceșe	
0154060	Dude (albe și negre)	
0154070	Păducel spaniol	
0154080	Boabe de soc	
0154990	Altele	
0160000	Fruite diverse cu	
0161000	(a) <i>coajă comestibilă</i>	
0161010	Curmale	
0161020	Smochine	
0161030	Măslina de masă	
0161040	Kumquat	
0161050	Carambola	
0161060	Kaki	
0161070	Prună de Java	
0161990	Altele	

(1)	(2)	(3)
0162000	(b) <i>coajă necomestibilă, mici</i>	
0162010	Kiwi (galbeni, roșii, verzi)	
0162020	Litchi	
0162030	Fructele pasiunii/maracuja	
0162040	Smochine indiene/limba soacrei	
0162050	Chrysophyllum cainito	
0162060	Plaqueminier/kaki de Virginia	
0162990	Altele	
0163000	(c) <i>coajă necomestibilă, mari</i>	
0163010	Avocado	
0163020	Banane	
0163030	Mango	
0163040	Papaia	
0163050	Granate/rodii	
0163060	Cherimoya	
0163070	Guave	
0163080	Ananas	
0163090	Fructele arborelui de pâine	
0163100	Durian	
0163110	Graviola	
0163990	Altele	
0200000	LEGUME PROASPETE sau CONGELATE	
0210000	Legume rădăcinoase și cu tuberculi	0,05 (*)
0211000	(a) <i>cartofi</i>	
0212000	(b) <i>legume rădăcinoase și cu tuberculi tropicale</i>	
0212010	Rădăcini de cassava/manioc	
0212020	Cartofi dulci	
0212030	Igname	
0212040	Arorut	
0212990	Altele	
0213000	(c) <i>alte legume rădăcinoase și cu tuberculi cu excepția sfecele de zahăr</i>	
0213010	Sfeclă	
0213020	Morcovi	
0213030	Țeline de rădăcină	
0213040	Hrean	
0213050	Topinamburi	
0213060	Păstârnaci	
0213070	Rădăcina de pătrunjel/pătrunjel rădăcină	
0213080	Ridichi	
0213090	Barba-caprei	

(1)	(2)	(3)
0213100	Varză-nap/gulie furajeră	
0213110	Napi	
0213990	Altele	
0220000	Legume bulboase	0,05 (*)
0220010	Usturoi	
0220020	Ceapă	
0220030	Ceapă eşalotă	
0220040	Ceapă de primăvară/ceapă verde și ceapă de tuns	
0220990	Altele	
0230000	Legume fructoase	0,05 (*)
0231000	(a) <i>solanacee</i>	
0231010	Tomate	
0231020	Ardei dulci/gogoșari	
0231030	Pătlăgele vinete/vinete	
0231040	Bame	
0231990	Altele	
0232000	(b) <i>cucurbitacee cu coajă comestibilă</i>	
0232010	Castraveți	
0232020	Cornișoni	
0232030	Dovlecei	
0232990	Altele	
0233000	(c) <i>cucurbitacee cu coajă necomestibilă</i>	
0233010	Pepeni galbeni	
0233020	Dovleci	
0233030	Pepeni verzi	
0233990	Altele	
0234000	(d) <i>porumb dulce</i>	
0239000	(e) <i>alte legume fructoase</i>	
0240000	Legume din familia Brassicaceae (cu excepția rădăcinilor și a culturilor de frunze tinere din familia Brassicaceae)	0,05 (*)
0241000	(a) <i>varză cu inflorescență</i>	
0241010	Broccoli	
0241020	Conopidă	
0241990	Altele	
0242000	(b) <i>varză cu căpățână</i>	
0242010	Varză de Bruxelles	
0242020	Varză cu căpățână	
0242990	Altele	

(1)	(2)	(3)
0243000	(c) <i>brassicacee cu frunze</i>	
0243010	Varză chinezească/petsai	
0243020	Kale	
0243990	Altele	
0244000	(d) <i>gului</i>	
0250000	Legume cu frunze, plante aromatice și flori comestibile	0,05 (*)
0251000	(a) <i>lăptuci și plante pentru salate</i>	
0251010	Salata mielului/fetică	
0251020	Lăptuci	
0251030	Scarolă/cicoare cu frunze întregi	
0251040	Creson și alți germeni și lăstari	
0251050	Barbarea verna	
0251060	Rucolă	
0251070	Muștar vânăt	
0251080	Plante de cultură cu frunze tinere (inclusiv specii din familia Brassicaceae)	
0251990	Altele	
0252000	(b) <i>spanac și frunze similare</i>	
0252010	Spanac	
0252020	Iarbă-grasă	
0252030	Sfeclă de pețiol/frunze de sfeclă	
0252990	Altele	
0253000	(c) <i>frunze de viță-de-vie și specii similare</i>	
0254000	(d) <i>năsturel</i>	
0255000	(e) <i>cicori witloof/andive</i>	
0256000	(f) <i>plante aromatice și flori comestibile</i>	
0256010	Asmățui	
0256020	Arpagic	
0256030	Frunze de țelină	
0256040	Pătrunjel	
0256050	Salvie	
0256060	Rozmarin	
0256070	Cimbru	
0256080	Busuioc și flori comestibile	
0256090	Frunze de dafin	
0256100	Tarhon	
0256990	Altele	

(1)	(2)	(3)
0260000	Leguminoase	0,05 (*)
0260010	Fasole (păstăi)	
0260020	Fasole (boabe)	
0260030	Mazăre (păstăi)	
0260040	Mazăre (boabe)	
0260050	Linte	
0260990	Altele	
0270000	Legume cu tulpină	0,05 (*)
0270010	Sparanghel	
0270020	Cardon	
0270030	Țelină	
0270040	Fenicul de Florența	
0270050	Anghinare	
0270060	Praz	
0270070	Rubarbă	
0270080	Lăstari de bambus	
0270090	Miez de palmier	
0270990	Altele	
0280000	Ciuperci, mușchi și licheni	0,05 (*)
0280010	Ciuperci de cultură	
0280020	Ciuperci sălbatice	
0280990	Mușchi și licheni	
0290000	Alge și organisme procariote	
0300000	LEGUMINOASE	0,05 (*)
0300010	Fasole	
0300020	Linte	
0300030	Mazăre	
0300040	Lupin/boabe de lupin	
0300990	Altele	
0400000	SEMINȚE ȘI FRUCTE OLEAGINOASE	0,05 (*)
0401000	Semințe oleaginoase	
0401010	Semințe de in	
0401020	Arahide/alune de pământ	
0401030	Semințe de mac	
0401040	Semințe de susan	
0401050	Semințe de floarea-soarelui	
0401060	Semințe de rapiță	
0401070	Soia	
0401080	Semințe de muștar	
0401090	Semințe de bumbac	

(1)	(2)	(3)
0401100	Semințe de dovleac	
0401110	Semințe de șofrănaș	
0401120	Semințe de limba-mielului	
0401130	Semințe de camelină	
0401140	Semințe de cânepă	
0401150	Ricin	
0401990	Altele	
0402000	Fructe oleaginoase	
0402010	Măsline pentru ulei	
0402020	Sâmburi de palmier pentru ulei	
0402030	Fructe de palmier pentru ulei	
0402040	Capoc	
0402990	Altele	
0500000	CEREALE	0,05 (*)
0500010	Orz	
0500020	Hrișca și alte pseudocereale	
0500030	Porumb	
0500040	Mei comun	
0500050	Ovăz	
0500060	Orez	
0500070	Secară	
0500080	Sorg	
0500090	Grâu	
0500990	Altele	
0600000	CEAIURI, CAFEA, INFUZII, CACAO ȘI ROȘCOVE	0,1 (*)
0610000	Ceaiuri	
0620000	Boabe de cafea	
0630000	Infuzii de	
0631000	(a) <i>flori</i>	
0631010	Mușețel	
0631020	Hibiscus	
0631030	Trandafir	
0631040	Iasomie	
0631050	Tei pucios	
0631990	Altele	
0632000	(b) <i>frunze și plante aromatice</i>	
0632010	Căpșun	
0632020	Rooibos	
0632030	Maté	
0632990	Altele	

(1)	(2)	(3)
0633000	(c) <i>rădăcini</i>	
0633010	Valeriană	
0633020	Ginseng	
0633990	Altele	
0639000	(d) <i>orice alte părți ale plantei</i>	
0640000	Boabe de cacao	
0650000	Roșcove	
0700000	HAMEI	0,1 (*)
0800000	CONDIMENTE	0,1 (*)
0810000	Condimente din semințe	
0810010	Anason	
0810020	Chimen negru	
0810030	Țelină	
0810040	Coriandru	
0810050	Chimen	
0810060	Mărar	
0810070	Fenicul	
0810080	Schinduf	
0810090	Nucșoară	
0810990	Altele	
0820000	Condimente din fructe	
0820010	Piper de Jamaica	
0820020	Piper Sichuan	
0820030	Chimen	
0820040	Cardamom	
0820050	Fructe de ienupăr	
0820060	Piper boabe (alb, negru și verde)	
0820070	Vanilie	
0820080	Tamarin	
0820990	Altele	
0830000	Condimente din scoarță	
0830010	Scorțișoară	
0830990	Altele	

(1)	(2)	(3)
0840000	Condimente din rădăcini sau rizomi	
0840010	Lemn-dulce	
0840020	Ghimbir	
0840030	Șofran de India/curcuma	
0840040	Hrean	
0840990	Altele	
0850000	Condimente din muguri	
0850010	Cuișoare	
0850020	Capere	
0850990	Altele	
0860000	Condimente din pistiluri de flori	
0860010	Șofran	
0860990	Altele	
0870000	Condimente din arile	
0870010	Mirodenie din coaja uscată a nucșoarei	
0870990	Altele	
0900000	PLANTE UTILIZATE ÎN PRODUCȚIA ZAHĂRULUI	0,05 (*)
0900010	Sfeclă de zahăr	
0900020	Trestie de zahăr	
0900030	Rădăcini de cicoare	
0900990	Altele	
1000000	PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ – ANIMALE TERESTRE	
1010000	Țesuturi provenind de la	
1011000	(a) <i>porcine</i>	
1011010	Mușchi	
1011020	Țesut gras	
1011030	Ficat	
1011040	Rinichi	
1011050	Organe comestibile (altele decât ficatul și rinichii)	
1011990	Altele	
1012000	(b) <i>bovine</i>	
1012010	Mușchi	
1012020	Țesut gras	
1012030	Ficat	
1012040	Rinichi	
1012050	Organe comestibile (altele decât ficatul și rinichii)	
1012990	Altele	

(1)	(2)	(3)
1013000	(c) <i>ovine</i>	
1013010	Mușchi	
1013020	Țesut gras	
1013030	Ficat	
1013040	Rinichi	
1013050	Organe comestibile (altele decât ficatul și rinichii)	
1013990	Altele	
1014000	(d) <i>caprine</i>	
1014010	Mușchi	
1014020	Țesut gras	
1014030	Ficat	
1014040	Rinichi	
1014050	Organe comestibile (altele decât ficatul și rinichii)	
1014990	Altele	
1015000	(e) <i>ecvidee</i>	
1015010	Mușchi	
1015020	Țesut gras	
1015030	Ficat	
1015040	Rinichi	
1015050	Organe comestibile (altele decât ficatul și rinichii)	
1015990	Altele	
1016000	(f) <i>păsări de curte</i>	
1016010	Mușchi	
1016020	Țesut gras	
1016030	Ficat	
1016040	Rinichi	
1016050	Organe comestibile (altele decât ficatul și rinichii)	
1016990	Altele	
1017000	(g) <i>alte animale terestre de crescătorie</i>	
1017010	Mușchi	
1017020	Țesut gras	
1017030	Ficat	
1017040	Rinichi	
1017050	Organe comestibile (altele decât ficatul și rinichii)	
1017990	Altele	
1020000	Lapte	
1020010	Bovine	
1020020	Ovine	
1020030	Caprine	
1020040	Cai	
1020990	Altele	

(1)	(2)	(3)
1030000	Ouă de păsări	
1030010	Găini	
1030020	Rațe	
1030030	Gâște	
1030040	Prepelițe	
1030990	Altele	
1040000	Miere și alte produse apicole	0,05 (*)
1050000	Amfibieni și reptile	
1060000	Animale nevertebrate terestre	
1070000	Animale vertebrate sălbatice terestre	

(*) Indică limita inferioară de cuantificare analitică

(e) Pentru lista completă cu produse de origine vegetală și animală cărora li se aplică LMR, vă rugăm să consultați anexa I.

(L) = Liposolubil"

REGULAMENTUL (UE) 2016/441 AL COMISIEI**din 23 martie 2016****de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește utilizarea glicozidelor derivate din steviol (E 960) ca îndulcitor în muștar****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari ⁽¹⁾, în special articolul 10 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 prevede o listă a Uniunii conținând aditivii alimentari autorizați pentru utilizare în produsele alimentare și condițiile de utilizare a acestora.
- (2) Această listă poate fi actualizată în conformitate cu procedura comună menționată la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, fie la inițiativa Comisiei, fie în urma unei cereri.
- (3) La 23 ianuarie 2015, a fost depusă o cerere de autorizare a utilizării glicozidelor derivate din steviol (E 960) ca îndulcitor în muștar. Cererea a fost ulterior pusă la dispoziția statelor membre, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008.
- (4) Glicozidele derivate din steviol sunt constituenți non-calorici cu gust dulce, care pot fi utilizați pentru a înlocui zaharoza în producția de muștar, permițând astfel o prelungire a termenului de valabilitate și a stabilității microbiologice a acestuia (reducerea conținutului de zahăr previne procesul de fermentare, în care zahărul este un substrat) și păstrând, în același timp, caracteristicile organoleptice ale produsului. Autorizarea utilizării glicozidelor derivate din steviol în muștar va permite lărgirea gamei produselor de acest tip, prin obținerea unor muștari conținând îndulcitori diferiți de cei utilizați până în prezent și având proprietăți gustative ușor diferite.
- (5) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a evaluat siguranța glicozidelor derivate din steviol, extrase din frunzele plantei *Stevia rebaudiana*, Bertoni, în ceea ce privește utilizarea lor ca îndulcitor și a emis un aviz, la 14 aprilie 2010 ⁽³⁾. Pentru glicozidele derivate din steviol, autoritatea a stabilit o doză zilnică admisă (DZA) de 4 mg/kg de masă corporală/pe zi, exprimată în echivalenți de steviol.
- (6) Autorizarea acestui îndulcitor în muștar, la nivelul de 120 mg/kg (în echivalenți de steviol), ar conduce la o creștere a dozei de E 960 în următoarele limite: de la 0 până la 0,133 % din DZA, în cazul unui consum de nivel mediu, și de la 0 până la 1,143 % din DZA, în cazul unui consum de nivel ridicat. Această expunere suplimentară a consumatorilor este considerată a fi neglijabilă, ea nereprezentând, prin urmare, un pericol din punctul de vedere al siguranței.
- (7) În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1331/2008, pentru actualizarea listei de aditivi alimentari a Uniunii prevăzută în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008, Comisia trebuie să solicite avizul autorității, cu excepția cazului în care actualizarea în cauză nu este susceptibilă a avea un efect asupra sănătății umane. Întrucât autorizarea utilizării glicozidelor derivate din steviol (E 960) ca îndulcitor în muștar constituie o actualizare a acestei liste, care nu este susceptibilă a avea un efect asupra sănătății umane, nu este necesar să se solicite avizul autorității.
- (8) Este, deci, oportun să se autorizeze utilizarea glicozidelor derivate din steviol (E 960) ca îndulcitor adăugat muștarului (subcategoria de produse alimentare 12.4), la un nivel maxim de 120 mg/kg.

⁽¹⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 16.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de instituire a unei proceduri comune de autorizare pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare și aromele alimentare (JO L 354, 31.12.2008, p. 1).⁽³⁾ EFSA Journal 2010;8(4):1537.

- (9) Prin urmare, anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 ar trebui modificată în consecință.
- (10) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Partea E din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 se modifică după cum urmează:

1. La subcategoria de produse alimentare 12.4. Muștar, după rubrica E 959 se adaugă următoarea rubrică:

	„E 960	Glicozide derivate din steviol	120	(60)”	
--	--------	--------------------------------	-----	-------	--

2. Se adaugă următoarea notă de subsol:

„(60): Exprimat ca echivalenți de steviol.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/442 AL COMISIEI**din 23 martie 2016****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 170/2013 de stabilire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului ca urmare a aderării Croației**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul de aderare a Croației,

având în vedere Actul de aderare a Croației ⁽¹⁾, în special articolele 41 și 16 coroborate cu anexa IV secțiunea 3 litera (a) punctul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 170/2013 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește măsuri tranzitorii în sectorul zahărului ca urmare a aderării Croației la Uniune. Capitolul II secțiunea 2 din respectivul regulament se referă la stabilirea și eliminarea cantităților excedentare de zahăr prezente în Croația la data aderării sale. Secțiunea respectivă stabilește în special termene-limită pentru determinarea cantităților excedentare de zahăr, pentru eliminarea acestora și pentru prezentarea dovezilor eliminării de către operatorii identificați din Croația. Secțiunea respectivă stabilește, de asemenea, perioade de referință, care să fie utilizate la calcularea sumelor care trebuie achitate de Croația în cazul în care nu sunt eliminate cantitățile excedentare de zahăr.
- (2) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1345/2014 al Comisiei ⁽³⁾ a stabilit cantitățile excedentare de zahăr care constituiau stocuri în Croația înainte de aderarea acesteia și care trebuie să fie eliminate de pe piața Uniunii pe cheltuiala Croației, în conformitate cu termenele stabilite în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 170/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1407 ⁽⁴⁾.
- (3) Prin scrisoarea sa din 26 ianuarie 2016, Croația a informat Comisia că, deși nu pune în discuție obligația de a asigura eliminarea cantităților excedentare de zahăr de pe piață, astfel cum a stabilit Comisia, nu au putut fi pe deplin soluționate dificultățile procedurale neprevăzute la punerea în aplicare a obligației de a-i constrânge pe operatorii în cauză să elimine aceste cantități excedentare care au dus la prelungirea termenelor pentru eliminare și că este nevoie de o scurtă perioadă suplimentară. Este deci necesar să se prelungească cu patru luni termenele prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 170/2013.
- (4) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 170/2013 ar trebui modificat în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru organizarea comună a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 170/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9 alineatul (1), „31 martie 2016” se înlocuiește cu „31 iulie 2016”.
2. Articolul 10 se modifică după cum urmează:
 - (a) „31 martie 2016” se înlocuiește cu „31 iulie 2016”;
 - (b) „30 noiembrie 2016” se înlocuiește cu „31 martie 2017”.

⁽¹⁾ JO L 112, 24.4.2012, p. 10.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 170/2013 al Comisiei din 25 februarie 2013 de stabilire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului ca urmare a aderării Croației (JO L 55, 27.2.2013, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1345/2014 al Comisiei din 17 decembrie 2014 privind stabilirea cantităților excedentare de zahăr, de izoglucoză și de fructoză în Croația (JO L 363, 18.12.2014, p. 80).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1407 al Comisiei din 19 august 2015 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 170/2013 de stabilire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului ca urmare a aderării Croației (JO L 219, 20.8.2015, p. 1).

3. Articolul 11 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), „30 iunie 2016” se înlocuiește cu „31 octombrie 2016”;
 - (b) la alineatul (2) paragraful al patrulea, „31 martie 2016” se înlocuiește cu „31 iulie 2016”.
4. Articolul 12 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), „31 iulie 2016” se înlocuiește cu „30 noiembrie 2016”;
 - (b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:
 - (i) la primul paragraf, „31 martie 2016” se înlocuiește cu „31 iulie 2016”;
 - (ii) la al doilea paragraf, „30 noiembrie 2016” se înlocuiește cu „31 martie 2017”;
 - (iii) la al treilea paragraf, „30 septembrie 2016” se înlocuiește cu „31 ianuarie 2017”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/443 AL COMISIEI**din 23 martie 2016****de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 669/2009 cu privire la lista de produse de hrană pentru animale și produse alimentare de origine neanimală supuse unor controale oficiale consolidate efectuate asupra importurilor****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 669/2009 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește norme privind controalele oficiale consolidate care trebuie efectuate asupra importurilor de hrană pentru animale și de produse alimentare de origine neanimală enumerate în anexa I la regulamentul menționat („lista”), la punctele de intrare pe teritoriile menționate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 882/2004.
- (2) Articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 669/2009 prevede că lista trebuie să fie revizuită periodic, cel puțin trimestrial, luând în considerare cel puțin sursele de informare menționate la articolul respectiv.
- (3) Apariția și relevanța unor incidente alimentare recente, notificate prin Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje, constatările auditurilor efectuate în țări terțe de către Direcția pentru audituri și analize în materie de sănătate și alimentație din cadrul Direcției Generale Sănătate și Siguranță Alimentară a Comisiei, precum și rapoartele trimestriale privind transporturile de hrană pentru animale și de produse alimentare de origine neanimală transmise Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 669/2009 indică faptul că lista ar trebui modificată.
- (4) În particular, pentru transporturile de arahide și de produse derivate originare din Madagascar, de ulei de palmier din Ghana și de lămâi din Turcia, sursele relevante de informații indică apariția unor riscuri noi care justifică aplicarea unor controale oficiale consolidate. Prin urmare, în listă ar trebui să fie incluse rubrici referitoare la respectivele transporturi.
- (5) De asemenea, lista ar trebui modificată prin eliminarea rubricilor referitoare la produsele pentru care informațiile disponibile indică un grad de conformitate în general satisfăcător cu cerințele de siguranță relevante din legislația Uniunii și pentru care nu se mai justifică, prin urmare, efectuarea de controale oficiale consolidate. Prin urmare, rubricile din listă referitoare la vinetele și la pepenele amar din Republica Dominicană ar trebui eliminate.
- (6) Pentru a se asigura consecvența și claritatea, este adecvat să se înlocuiască anexa I la Regulamentul (CE) nr. 669/2009 cu textul din anexa la prezentul regulament.
- (7) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 669/2009 ar trebui modificat în consecință.
- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

⁽¹⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 669/2009 al Comisiei din 24 iulie 2009 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele oficiale consolidate efectuate asupra importurilor de anumite produse de hrană pentru animale și alimentare de origine neanimală și de modificare a Deciziei 2006/504/CE (JO L 194, 25.7.2009, p. 11).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 669/2009 se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 aprilie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

„ANEXA I

Hrană pentru animale și produse alimentare de origine neanimală supuse unor controale oficiale consolidate la punctul de intrare desemnat

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare prevăzută)	Codul NC ⁽¹⁾	Subdiviziunea TARIC	Țara de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
Struguri uscați (stafide) (Produse alimentare)	0806 20		Afganistan (AF)	Ochratoxina A	50
— Migdale, în coajă	— 0802 11		Australia (AU)	Aflatoxine	20
— Migdale, decojite (Produse alimentare)	— 0802 12				
— Fasole verde lungă (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Cambodgia (KH)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽³⁾	50
— Vinete (Produse alimentare – legume proaspete, refrigerate sau congelate)	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
Țelină chinezească (<i>Apium graveolens</i>) (Produse alimentare – plante aromatice proaspete sau refrigerate)	ex 0709 40 00	20	Cambodgia (KH)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	50
<i>Brassica oleracea</i> (alte legume comestibile din familia Brassicaceae, «broccoli chinezesc») ⁽⁵⁾ (Produse alimentare – proaspete sau refrigerate)	ex 0704 90 90	40	China (CN)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾	50
Ceai, chiar aromatizat (Produse alimentare)	0902		China (CN)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	10
— Fasole verde lungă (<i>Vigna unguiculata</i> spp. (<i>sesquipedalis</i>))	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Republica Dominicană (DO)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽⁷⁾	20
— Ardei (dulce și altul decât ardeiul dulce) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; 0710 80 51				
(Produse alimentare – legume proaspete, refrigerate sau congelate)	— ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20			

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare prevăzută)	Codul NC ⁽¹⁾	Subdiviziunea TARIC	Țara de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
Căpșuni <i>(Produse alimentare – proaspete sau refrigerate)</i>	0810 10 00		Egipt (EG)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽⁸⁾	10
Ardei (dulce și altul decât ardeul dulce) (<i>Capsicum</i> spp.) <i>(Produse alimentare – proaspete, refrigerate sau congelate)</i>	— 0709 60 10; 0710 80 51 — ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20	Egipt (EG)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽⁹⁾	10
— Arahide, în coajă — Arahide, decorticate — Unt de arahide — Arahide, altfel preparate sau conservate <i>(Hrană pentru animale și produse alimentare)</i>	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Gambia (GM)	Aflatoxine	50
Ulei de palmier <i>(Produse alimentare)</i>	1511 10 90; 1511 90 11; 1511 90 19; 1511 90 99	90	Ghana (GH)	Coloranți Sudan ⁽¹⁰⁾	50
Semințe de susan <i>(Produse alimentare – proaspete sau refrigerate)</i>	1207 40 90		India (IN)	Salmonelă ⁽¹¹⁾	20
Enzime; enzime preparate <i>(Hrană pentru animale și produse alimentare)</i>	3507		India (IN)	Cloramfenicol	50
Mazăre păstăi (necurățată) <i>(Produse alimentare – proaspete sau refrigerate)</i>	ex 0708 10 00	40	Kenya (KE)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽¹²⁾	10
— Arahide, în coajă — Arahide, decorticate — Unt de arahide — Arahide, altfel preparate sau conservate <i>(Hrană pentru animale și produse alimentare)</i>	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Madagascar (MG)	Aflatoxine	50

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare prevăzută)	Codul NC ⁽¹⁾	Subdiviziunea TARIC	Țara de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
Zmeură (Produse alimentare – congelate)	0811 20 31; ex 0811 20 11; ex 0811 20 19	10 10	Serbia (RS)	Norovirus	10
Semințe de pepene verde (<i>Egusi, Citrullus spp.</i>) și produse derivate (Produse alimentare)	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sierra Leone (SL)	Aflatoxine	50
— Arahide, în coajă	— 1202 41 00		Sudan (SD)	Aflatoxine	50
— Arahide, decorticate	— 1202 42 00				
— Unt de arahide	— 2008 11 10				
— Arahide, altfel preparate sau conservate	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Hrană pentru animale și produse alimentare)					
Ardei (altul decât ardeiul dulce) (<i>Capsicum spp.</i>) (Produse alimentare – proaspete sau refrigerate)	ex 0709 60 99	20	Thailanda (TH)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽¹³⁾	10
— Fasole verde lungă (<i>Vigna unguiculata spp. sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Thailanda (TH)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽¹⁴⁾	20
— Vinete	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(Produse alimentare – legume proaspete, refrigerate sau congelate)					
— Caise uscate	— 0813 10 00		Turcia (TR)	Sulfizi ⁽¹⁵⁾	10
— Caise, altfel preparate sau conservate	— 2008 50 61				
(Produse alimentare)					

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare prevăzută)	Codul NC ⁽¹⁾	Subdiviziunea TARIC	Țara de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
Lămâi (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>) (Produse alimentare – proaspete, refrigerate sau uscate)	0805 50 10		Turcia (TR)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾	10
— Ardei dulci (<i>Capsicum annum</i>) (Produse alimentare – legume proaspete, refrigerate sau congelate)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turcia (TR)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽¹⁶⁾	10
Frunze de viță-de-vie (Produse alimentare)	ex 2008 99 99	11; 19	Turcia (TR)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽¹⁷⁾	50
— Fistic, în coajă — Fistic, decojit (Produse alimentare)	— 0802 51 00 — 0802 52 00		Statele Unite ale Americii (US)	Aflatoxine	20
— Caise uscate — Caise, altfel preparate sau conservate (Produse alimentare)	— 0813 10 00 — 2008 50 61		Uzbekistan (UZ)	Sulfizi ⁽¹⁵⁾	50
— Frunze de coriandru — Busuioc (sfânt, dulce) — Mentă — Pătrunjel (Produse alimentare – plante aromatice proaspete sau refrigerate)	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86; ex 2008 99 99 — ex 1211 90 86; ex 2008 99 99 — ex 0709 99 90	72 20 75 30 70 40	Vietnam (VN)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽¹⁸⁾	50
— Bame — Ardei (altul decât ardeiul dulce)(<i>Capsicum</i> spp.) (Produse alimentare – proaspete sau refrigerate)	— ex 0709 99 90 — ex 0709 60 99	20 20	Vietnam (VN)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽¹⁸⁾	50

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare prevăzută)	Codul NC ⁽¹⁾	Subdiviziunea TARIC	Țara de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
— Pitahaya (fructul dragonului) (Produse alimentare –proaspete sau refrigerate)	— ex 0810 90 20	10	Vietnam (VN)	Reziduuri de pesticide ⁽²⁾ ⁽¹⁸⁾	20

⁽¹⁾ În cazul în care numai anumite produse de la orice cod NC trebuie să fie examinate și nu există nicio subdiviziune specifică a codului respectiv, codul NC este marcat cu «ex».

⁽²⁾ Reziduurile cel puțin ale pesticidelor menționate în programul de control adoptat în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE (JO L 70, 16.3.2005, p. 1) care pot fi analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS (pesticide care trebuie să fie monitorizate doar în/pe produsele de origine vegetală).

⁽³⁾ Reziduuri de clorbufam.

⁽⁴⁾ Reziduuri de fentoat.

⁽⁵⁾ Specii de *Brassica oleracea* L. convar. *Botrytis* (L) Alef var. *Italica* Plenck, cultivar alboglabra. Cunoscută, de asemenea, sub denumirile de «Kai Lan», «Gai Lan», «Gailan», «Kailan», «Chinese bare Jielan».

⁽⁶⁾ Reziduuri de trifluralin..

⁽⁷⁾ Reziduuri de acefat, aldicarb (sumă de aldicarb, sulfoxidul și sulfona acestuia, exprimată în aldicarb), amitraz (amitraz, inclusiv metaboliții care conțin fracțiunea 2,4-dimetilanilină, exprimați în amitraz), diafentiuron, dicofol (sumă de izomeri p, p' și o,p'), ditiocarbamați (ditiocarbamați exprimați în CS₂, inclusiv maneb, mancozeb, metiram, propineb, tiram și ziram) și metiocarb (sumă de metiocarb și sulfoxid și sulfonă de metiocarb, exprimată în metiocarb).

⁽⁸⁾ Reziduuri de hexaflumuron, metiocarb (sumă de metiocarb și sulfoxid și sulfonă de metiocarb, exprimată în metiocarb), fentoat și tiofanat-metil.

⁽⁹⁾ Reziduuri de dicofol (sumă de izomeri p, p' și o,p'), dinotefuran, folpet, procloraz (sumă de procloraz și metaboliții acestuia care conțin fracțiunea 2,4,6-triclorfenol, exprimată în procloraz), tiofanat-metil și triforin.

⁽¹⁰⁾ În sensul prezentei anexe, «coloranți Sudan» se referă la următoarele substanțe chimice: (i) Sudan I (număr CAS 842-07-9); (ii) Sudan II (număr CAS 3118-97-6); (iii) Sudan III (număr CAS 85-86-9); (iv) Scarlet Red sau Sudan IV (număr CAS 85-83-6).

⁽¹¹⁾ Metoda de referință EN/ISO 6579 sau o metodă validată în raport cu aceasta, astfel cum se menționează la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare (JO L 338, 22.12.2005, p. 1).

⁽¹²⁾ Reziduuri de acefat și diafentiuron.

⁽¹³⁾ Reziduuri de formetanat: sumă de formetanat și sărurile sale exprimată în formetanat (clorhidrat), protiofos și triforin.

⁽¹⁴⁾ Reziduuri de acefat, dicrotofos, protiofos, quinalfos și triforin.

⁽¹⁵⁾ Metode de referință: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 sau ISO 5522:1981.

⁽¹⁶⁾ Reziduuri de diafentiuron, formetanat: sumă de formetanat și sărurile sale exprimată în formetanat (clorhidrat) și tiofanat-metil.

⁽¹⁷⁾ Reziduuri de ditiocarbamați (ditiocarbamați exprimați în CS₂, inclusiv maneb, mancozeb, metiram, propineb, tiram și ziram) și metrafenon.

⁽¹⁸⁾ Reziduuri de ditiocarbamați (ditiocarbamați exprimați în CS₂, inclusiv maneb, mancozeb, metiram, propineb, tiram și ziram), fentoat și quinalfos."

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/444 AL COMISIEI**din 23 martie 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 martie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	EG	109,3
	IL	125,9
	MA	94,8
	SN	144,4
	TR	104,6
	ZZ	115,8
0707 00 05	MA	84,0
	TR	146,9
	ZZ	115,5
0709 91 00	EG	241,9
	ZZ	241,9
0709 93 10	MA	53,1
	TR	157,3
	ZZ	105,2
0805 10 20	EG	46,7
	IL	70,5
	MA	56,0
	TN	65,7
	TR	72,0
	ZZ	62,2
0805 50 10	MA	85,8
	TR	88,5
	ZZ	87,2
0808 10 80	BR	87,5
	CL	130,3
	CN	70,5
	US	132,6
	ZA	110,3
	ZZ	106,2
0808 30 90	AR	113,2
	CL	156,8
	CN	88,2
	TR	156,4
	ZA	95,0
	ZZ	121,9

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

REGULAMENTUL (UE) 2016/445 AL BĂNCII CENTRALE EUROPENE**din 14 martie 2016****privind exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii (BCE/2016/4)**

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (3), articolul 6 și articolul 9 alineatele (1) și (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽²⁾, în special articolul 89 alineatul (3), articolul 178 alineatul (1), articolul 282 alineatul (6), articolul 327 alineatul (2), articolul 380, articolul 395 alineatul (1), articolul 400 alineatul (2), articolul 415 alineatul (3), articolul 420 alineatul (2), articolul 467 alineatul (3), articolul 468 alineatul (3), articolul 471 alineatul (1), articolul 473 alineatul (1), articolul 478 alineatul (3), articolul 479 alineatele (1) și (4), articolul 480 alineatul (3), articolul 481 alineatele (1) și (5), articolul 486 alineatul (6) și articolul 495 alineatul (1),

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 650/2014 al Comisiei din 4 iunie 2014 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește formatul, structura, conținutul și data publicării anuale a informațiilor pe care autoritățile competente trebuie să le publice în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, în special articolul 2 și anexa II,

având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit ⁽⁴⁾, în special articolul 12 alineatul (3) și articolul 23 alineatul (2), precum și articolul 24 alineatele (4) și (5),

având în vedere consultarea publică și analiza desfășurate în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013,

având în vedere propunerea Consiliului de supraveghere aprobată în conformitate cu articolul 26 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013,

întrucât:

- (1) Banca Centrală Europeană (BCE) este împuternicită să adopte regulamente în conformitate cu articolul 132 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În plus, articolul 132 din tratat și articolul 34 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC”), făcând trimitere la articolul 25.2 din Statutul SEBC, acordă BCE competențe de reglementare în măsura necesară punerii în aplicare a misiunilor specifice privind politicile referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit.
- (2) În ceea ce privește cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit, dreptul Uniunii prevede opțiuni și marje de apreciere care pot fi exercitate de către autoritățile competente.
- (3) BCE este autoritatea competentă în statele membre participante, astfel cum stabilește legislația relevantă a Uniunii în scopul îndeplinirii atribuțiilor microprudențiale ale acesteia în cadrul mecanismului unic de supraveghere (MUS) în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013, în ceea ce privește instituțiile de credit care sunt clasificate drept semnificative în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din acest regulament și partea IV și articolul 147 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene (BCE/2014/17) ⁽⁵⁾. Prin urmare aceasta are toate prerogativele și obligațiile deținute de autoritățile competente în temeiul dreptului relevant al Uniunii. În special, BCE are competența de a exercita opțiunile și marjele de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii.

⁽¹⁾ JO L 287, 29.10.2013, p. 63.

⁽²⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽³⁾ JO L 185, 25.6.2014, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 11, 17.1.2015, p. 1.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO L 141, 14.5.2014, p. 1).

- (4) BCE își îndeplinește atribuțiile de supraveghere în cadrul MUS, care ar trebui să asigure punerea în aplicare în mod coerent și eficace a politicii Uniunii referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, aplicarea cadrului unic de reglementare pentru serviciile financiare în același mod în ceea ce privește instituțiile de credit din toate statele membre în cauză și faptul că respectivele instituții de credit sunt supuse unei supravegheri de cea mai bună calitate. În îndeplinirea atribuțiilor sale de supraveghere, BCE ar trebui să țină seama pe deplin de diversitatea instituțiilor de credit, de dimensiunile și modelele de afaceri ale acestora, precum și de beneficiile sistemice ale diversității în sectorul bancar din Uniune.
- (5) Pentru a asigura, în cursul unei perioade de tranziție, convergența progresivă între nivelul fondurilor proprii și ajustările prudențiale aplicate definiției fondurilor proprii în cadrul Uniunii, precum și definiției fondurilor proprii care figurează în dreptul Uniunii, introducerea cerințelor privind fondurile proprii ar trebui să aibă loc progresiv.
- (6) Aplicarea consecventă a cerințelor prudențiale pentru instituțiile de credit din statele membre participante la MUS este un obiectiv specific al Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 și al Regulamentului (UE) nr. 468/2014 (BCE/2014/17) și este încredințată BCE.
- (7) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE aplică dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive. În cazul în care legislația relevantă a Uniunii constă în regulamente și dacă, în prezent, respectivele regulamente acordă în mod explicit opțiuni și marje de apreciere statelor membre, BCE ar trebui să aplice și legislația națională de exercitare a acestor opțiuni și marje de apreciere. Respectiva legislație națională nu ar trebui să afecteze buna funcționare a MUS, pentru care BCE este responsabilă.
- (8) Astfel de opțiuni și marje de apreciere nu le includ pe cele de care dispun doar autoritățile competente, pe care BCE este competentă în mod exclusiv să le exercite și pe care ar trebui să le exercite după caz.
- (9) În exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere, BCE, ca autoritate competentă, ar trebui să țină seama de principiile generale ale dreptului Uniunii, în special de egalitatea de tratament, proporționalitatea și așteptările legitime ale instituțiilor de credit supravegheate.
- (10) În ceea ce privește așteptările legitime ale instituțiilor de credit supravegheate, BCE recunoaște necesitatea de a permite perioade de tranziție atunci când exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere ale acestora se îndepărtează în mod semnificativ de la abordarea adoptată de autoritățile naționale competente anterior intrării în vigoare a prezentului regulament. În special, atunci când BCE își exercită opțiunile și marjele de apreciere în legătură cu dispozițiile tranzitorii prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, prezentul regulament ar trebui să stabilească perioade de tranziție corespunzătoare.
- (11) Articolul 143 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ solicită autorităților competente să publice modalitățile de exercitare a opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament specifică anumite opțiuni și marje de apreciere conferite autorităților competente în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit aplicate de către BCE. Acesta se aplică exclusiv cu privire la instituțiile de credit clasificate ca semnificative în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și partea IV și articolul 147 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 (BCE/2014/17).

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 (BCE/2014/17) și articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

CAPITOLUL I

FONDURI PROPRII*Articolul 3***Articolul 89 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Ponderarea la riscuri și interzicerea deținerilor calificate din afara sectorului financiar**

Fără a aduce atingere articolului 90 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în scopul calculării cerințelor de capital în conformitate cu partea a treia din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit aplică o pondere de risc de 1 250 % pentru cea mai mare dintre următoarele:

- (a) valoarea deținerilor calificate în întreprinderile menționate la articolul 89 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care depășește 15 % din capitalul eligibil al instituției de credit; și
- (b) valoarea totală a deținerilor calificate în întreprinderile menționate la articolul 89 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care depășește 60 % din capitalul eligibil al instituției de credit.

CAPITOLUL II

CERINȚE DE CAPITAL*Articolul 4***Articolul 178 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Debitorul aflat în stare de nerambursare**

Indiferent de tratamentul național anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, instituțiile de credit aplică standardul „întârziere la plată de peste 90 de zile” pentru categoriile de expuneri prevăzute la articolul 178 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

*Articolul 5***Articolul 282 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Seturi de acoperire a riscului**

Pentru tranzacțiile menționate la articolul 282 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit utilizează metoda marcării la piață stabilită la articolul 274 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

*Articolul 6***Articolul 327 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Compensare**

(1) Instituțiile de credit pot utiliza compensarea între un titlu convertibil și o poziție de semn opus pe instrumentul-suport al acestuia, astfel cum se prevede la articolul 327 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiția să fie îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

- (a) înainte de 4 noiembrie 2014, autoritatea națională competentă a adoptat o abordare conform căreia se ia în considerare probabilitatea ca un anumit titlu convertibil să fie convertit; sau

(b) înainte de 4 noiembrie 2014, autoritatea națională competentă a impus o cerință privind fondurile proprii pentru acoperirea oricărei pierderi pe care conversia ar putea să o determine.

(2) Abordările adoptate de autoritățile naționale competente menționate la alineatul (1) continuă să fie utilizate până la adoptarea de către BCE a propriei sale abordări în conformitate cu articolul 327 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 7

Articolul 380 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Derogare

În cazul unei disfuncționalități generale în sensul articolului 380 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe care BCE o confirmă printr-o declarație publică, până când BCE declară public că situația prevăzută în această declarație este remediată, se aplică următoarele dispoziții:

(a) instituțiile de credit nu trebuie să respecte cerințele privind fondurile proprii prevăzute la articolele 378 și 379 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și

(b) incapacitatea unei contrapărți de a deconta o tranzacție nu este considerată nerambursare pentru scopurile riscului de credit.

CAPITOLUL III

EXPUNERI MARI

Articolul 8

Articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Limite ale expunerilor mari

Indiferent de tratamentul național anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, limita valorii unei expuneri mari în sensul articolului 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu este mai mică de 150 milioane EUR.

Articolul 9

Articolul 400 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Derogări

(1) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acel regulament pentru 80 % din valoarea nominală a obligațiunilor garantate, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament.

(2) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acest regulament pentru 80 % din valoarea expunerii acestora, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament.

(3) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 asumate de o instituție de credit față de întreprinderile prevăzute la acea literă sunt exceptate în întregime de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acel regulament, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament, astfel cum sunt detaliate în anexa I la prezentul regulament, și în măsura în care aceste întreprinderi sunt acoperite de aceeași supraveghere pe bază consolidată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) sau cu standarde echivalente în vigoare într-o țară terță, astfel cum se detaliază în anexa I la prezentul regulament.

(4) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate în întregime de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acel regulament, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament, astfel cum sunt detaliate în anexa II la prezentul regulament.

(¹) Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

(5) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) literele (e)-(k) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate în întregime sau, în cazul articolului 400 alineatul (2) litera (i), sunt exceptate până la valoarea maximă permisă de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acel regulament, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament.

(6) Instituțiile de credit evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în anexa corespunzătoare la prezentul regulament aplicabilă expunerii respective. BCE poate verifica în orice moment această evaluare și poate solicita instituțiilor de credit să depună documentația prevăzută în anexa relevantă în acest scop.

(7) Acest articol se aplică doar în cazurile în care statul membru relevant nu a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 493 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a acorda o exceptare totală sau parțială de la expunerea respectivă.

CAPITOLUL IV

LICHIDITATE

Articolul 10

Articolul 415 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Obligație de raportare

Fără a aduce atingere altor cerințe de raportare, instituțiile de credit, în conformitate cu articolul 415 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, raportează BCE informațiile solicitate în temeiul dreptului național în scopul monitorizării conformității cu standardele de lichiditate existente la nivel național, atunci când aceste informații nu au fost deja furnizate autorităților naționale competente.

Articolul 11

Articolul 420 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: Ieșiri de lichidități

La evaluarea ieșirilor de lichidități care rezultă din elemente extrabilanțiere de tipul finanțării comerțului, astfel cum se menționează la articolul 420 alineatul (2) și anexa I la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și până la stabilirea de către BCE a unor rate de ieșire specifice în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, instituțiile de credit asumă o rată de retragere de 5 %, astfel cum se prevede la articolul 420 alineatul (2) din acel regulament și la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61. Ieșirile corespunzătoare sunt raportate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 12

Articolul 12 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: Active de nivel 2B

(1) Instituțiile de credit care, în conformitate cu actele lor constitutive, nu sunt în măsură, din motive legate de practicarea unui cult religios, să dețină active purtătoare de dobândă pot include titluri de creanță emise de societăți comerciale ca active lichide de nivel 2B în conformitate cu toate condițiile specificate la articolul 12 alineatul (1) litera (b), inclusiv punctele (ii) și (iii), din Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

(2) Pentru instituțiile de credit menționate la alineatul (1), BCE poate reexamina periodic cerința menționată la acel alineat și poate permite o derogare de la articolul 12 alineatul (1) litera (b) punctele (ii) și (iii) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, atunci când au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (3) din acel regulament delegat.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 28.6.2014, p. 1).

Articolul 13

Articolul 24 alineatele (4) și (5) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: Ieșiri aferente depozitelor retail stabile

Instituțiile de credit înmulțesc cu 3 % valoarea depozitelor retail stabile acoperite de o schemă de garantare a depozitelor, astfel cum se menționează la articolul 24 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, cu condiția ca în prealabil Comisia să-și fi dat aprobarea în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) din acel regulament delegat prin care să fi confirmat îndeplinirea tuturor condițiilor din articolul 24 alineatul (4).

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII TRANZITORII ALE REGULAMENTULUI (UE) NR. 575/2013

Articolul 14

Articolul 467 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Pierderile nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, instituțiile de credit includ în calculul elementelor fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale acestora doar procentul aplicabil al pierderilor nerealizate în sensul articolului 467 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, incluzând pierderile din expuneri față de administrații centrale clasificate în categoria „Disponibil pentru vânzare”.

(2) În sensul alineatului (1), procentul aplicabil este:

- (a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
- (b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește procente aplicabile mai ridicate decât cele prevăzute la alineatul (2).

Articolul 15

Articolul 468 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Câștigurile nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, instituțiile de credit elimină din calculul elementelor fondurilor proprii de nivel 1 de bază procentul aplicabil al câștigurilor nerealizate în sensul articolului 468 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, incluzând câștigurile din expuneri față de administrații centrale clasificate în categoria „Disponibil pentru vânzare”.

(2) În sensul alineatului (1), procentul aplicabil este:

- (a) 40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
- (b) 20 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește procente aplicabile mai ridicate decât cele prevăzute la alineatul (2).

Articolul 16

Articolul 471 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Exceptarea de la deducerea din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază a deținerilor de capital în societățile de asigurare

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2018, instituțiilor de credit li se permite să nu deducă deținerile de capital în societățile de asigurări, societățile de reasigurări și holdingurile de asigurare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu tratamentul prevăzut în dreptul național, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 471 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) De la 1 ianuarie 2019, instituțiile de credit trebuie să deducă deținerile de capital în societățile de asigurări, societățile de reasigurări și holdingurile de asigurare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(3) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere deciziilor luate de autoritatea competentă în temeiul articolului 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 17

Articolul 473 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Introducerea de modificări la Standardul Internațional de Contabilitate 19

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2018, instituțiile de credit pot adăuga la fondurile proprii de nivel 1 de bază cuantumul prevăzut la articolul 473 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 înmulțit cu factorul aplicabil, care este:

(a) 0,6 în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(b) 0,4 în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;

(c) 0,2 în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere deciziilor anterioare ale autorităților naționale competente sau legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, atunci când aceste decizii sau legislația națională nu permit instituțiilor să adauge la fondurile proprii de nivel 1 de bază ale acestora cuantumul menționat la alineatul (1).

Articolul 18

Articolul 478 alineatul (3) literele (a), (c) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Procente aplicabile deducerii din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și elementele de fonduri proprii de nivel 2

(1) În sensul articolului 478 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentul aplicabil este:

(a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;

(c) 100 % de la 1 ianuarie 2018.

(2) Prezentul articol nu se aplică creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește procente mai ridicate decât cele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 19

Articolul 478 alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Procente aplicabile deducerii investițiilor semnificative în entități din sectorul financiar și a creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(1) În sensul articolului 478 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentul aplicabil în sensul articolului 469 alineatul (1) literele (a) și (c) din acest regulament este:

(a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;

(c) 100 %, începând cu 1 ianuarie 2018.

- (2) În sensul articolului 478 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentul aplicabil este:
- (a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;
 - (b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;
 - (c) 100 %, începând cu 1 ianuarie 2018.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), atunci când, în conformitate cu articolul 478 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dreptul național prevede o perioadă de eliminare treptată de 10 ani, procentul aplicabil este:
- (a) 40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;
 - (b) 60 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;
 - (c) 80 % în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018;
 - (d) 100 %, începând cu 1 ianuarie 2019.
- (4) Alineatele (2) și (3) nu se aplică instituțiilor de credit care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, fac obiectul unor planuri de restructurare aprobate de Comisie.
- (5) Atunci când o instituție de credit care face obiectul alineatului (4) este achiziționată de altă instituție de credit sau fuzionează cu aceasta în timp ce planul de restructurare este încă aplicabil fără modificări referitoare la tratamentul prudential al creanțelor privind impozitul amânat, excepția de la alineatul (4) se aplică instituției de credit care efectuează achiziția, instituției de credit noi care rezultă din fuziune sau instituției de credit care încorporează instituția de credit originală în aceeași măsură în care se aplică instituției de credit care a fost supusă achiziționării, fuzionării sau incorporării.
- (6) BCE poate reexamina aplicarea alineatelor (4) și (5) în 2020 pe baza monitorizării situației acelor instituții de credit.
- (7) În cazul unei creșteri neprevăzute a impactului deducerilor prevăzute la alineatele (2) și (3) pe care BCE o evaluează ca semnificativă, instituțiilor de credit li se permite să nu aplice alineatul (2) sau (3).
- (8) Atunci când nu se aplică alineatele (2) și (3), instituțiile de credit pot aplica dispozițiile legale naționale.
- (9) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, cu condiția ca această legislație să stabilească procente mai ridicate decât cele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 20

Articolul 479 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Recunoașterea în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate a instrumentelor și a elementelor care nu se califică drept interese minoritare

- (1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, procentul aplicabil din elementele menționate la articolul 479 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care s-ar fi calificat drept rezerve consolidate în conformitate cu măsurile naționale de punere în aplicare a articolului 65 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ se califică drept fonduri proprii de nivel 1 de bază consolidate în conformitate cu procentele stabilite mai jos.
- (2) În sensul alineatului (1), procentul aplicabil este:
- (a) 40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
 - (b) 20 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

⁽¹⁾ Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1).

(3) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește procente mai scăzute decât cele prevăzute la alineatul (2).

Articolul 21

Articolul 480 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Recunoașterea în fondurile proprii consolidate a intereselor minoritare și a fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar și a fondurilor proprii de nivel 2 eligibil

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, astfel cum se menționează la articolul 480 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, valoarea factorului aplicabil în temeiul articolului 480 alineatul (1) din acel regulament este:

- (a) 0,6 în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
- (b) 0,8 în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește factori mai ridicați decât cei prevăzuți la alineatul (1).

Articolul 22

Articolul 481 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Deduceri și filtre prudențiale suplimentare

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, în scopul aplicării filtrelor sau deducerilor prevăzute de măsurile naționale de transpunere și menționate la articolul 481 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la acel alineat, procentele aplicabile sunt:

- (a) 40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
- (b) 20 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(2) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, instituțiile de credit aplică tratamentul prevăzut de legislația națională cuantumului rămas după aplicarea filtrului sau deducerii în conformitate cu alineatul (1).

(3) Acest articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a acestui regulament atunci când aceasta prevede cerințe mai stricte decât cele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 23

Articolul 486 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Limitele păstrării drepturilor obținute pentru elementele din cadrul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, al elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și al elementelor de fonduri proprii de nivel 2

(1) În sensul articolului 486 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentele aplicabile sunt:

- (a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;
- (b) 50 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;
- (c) 40 % în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018;
- (d) 30 % în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2019;
- (e) 20 % în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;
- (f) 10 % în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, cu condiția ca această legislație să stabilească procente mai scăzute decât cele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 24

Articolul 495 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Tratatamentul expunerilor din titluri de capital conform abordării bazate pe modele interne de rating (IRB)

Categoriile de expuneri din titluri de capital care beneficiază de exceptarea de la abordarea IRB în conformitate cu articolul 495 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 includ, până la 31 decembrie 2017, numai categoriile de expuneri din titluri de capital care la 31 decembrie 2013 beneficiau deja de o exceptare de la tratamentul IRB, în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2015/1556 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare la 1 octombrie 2016.
- (2) Articolul 4 se aplică de la 31 decembrie 2016, iar articolul 13 se aplică de la 1 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 14 martie 2016.

Pentru Consiliul guvernatorilor BCE

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/1556 al Comisiei din 11 iunie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru tratamentul tranzitoriu al expunerilor din titluri de capital conform abordării IRB (JO L 244, 19.9.2015, p. 9).

ANEXA I

Condiții pentru evaluarea unei exceptări de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 9 alineatul (3) din prezentul regulament

1. Prezenta anexă se aplică pentru exceptările de la limita expunerilor mari prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din prezentul regulament. În sensul articolului 9 alineatul (3) țările terțe enumerate în anexa I la Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE a Comisiei ⁽¹⁾ sunt considerate echivalente.
2. Instituțiile de credit trebuie să ia în considerare următoarele criterii atunci când evaluează dacă o expunere menționată la articolul 400 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 îndeplinește condițiile pentru o exceptare de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
 - (a) În scopul evaluării măsurii în care natura specifică a expunerii, contrapărții sau relației dintre instituția de credit și contraparte elimină sau reduce riscul expunerii, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare dacă:
 - (i) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 113 alineatul (6) literele (b), (c) și (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în special măsura în care contraparta face obiectul aceluiași proceduri de evaluare, de măsurare și de control al riscurilor ca și instituția de credit și măsura în care sistemele informatice sunt integrate sau, cel puțin, pe deplin armonizate. În plus, acestea trebuie să ia în considerare dacă există orice obstacole majore de natură juridică sau practică actuale sau anticipate care ar împiedica rambursarea în termen de către contraparte a expunerii către instituția de credit, altfel decât în cazul unei situații de redresare sau rezoluție, atunci când trebuie puse în aplicare restricțiile stabilite în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului și a Consiliului ⁽²⁾;
 - (ii) expunerile intragrup propuse sunt justificate de către structura de finanțare a grupului;
 - (iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față de contraparta intragrup și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel individual și la nivel consolidat, acolo unde este cazul, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;
 - (iv) procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit îi permit acestuia să verifice în mod permanent și să se asigure că expunerile mari față de întreprinderile din grup se aliniază la strategia sa de risc la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, după caz.
 - (b) În scopul evaluării măsurii în care orice risc de concentrare rezidual poate fi rezolvat prin alte mijloace la fel de eficiente, cum ar fi cadrul de administrare, procesele și mecanismele prevăzute la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare dacă:
 - (i) instituția de credit deține procese, proceduri și mecanisme de control robuste, la nivel individual și la nivel consolidat, după caz, pentru a se asigura că utilizarea exceptării nu va duce la un risc de concentrare care se situează în afara strategiei sale de risc sau este contrar principiilor bunei administrări interne a lichidității în cadrul grupului;
 - (ii) instituția de credit a luat în considerare în mod oficial riscul de concentrare care decurge din expunerile intragrup ca parte a cadrului său general de evaluare a riscurilor;
 - (iii) instituția de credit are un cadru de control al riscurilor, la nivelul entității juridice și la nivel consolidat, după caz, care monitorizează în mod adecvat expunerile propuse;
 - (iv) riscul de concentrare rezultat a fost sau va fi identificat în mod clar în procesul de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP) al instituției de credit și va fi gestionat în mod activ. Cadrul de administrare, procesele și mecanismele de gestionare a riscului de concentrare vor fi evaluate în procesul de supraveghere și evaluare;
 - (v) există elemente de probă conform cărora gestionarea riscului de concentrare corespunde planului de redresare al grupului.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE a Comisiei din 12 decembrie 2014 privind echivalența cerințelor de supraveghere și de reglementare din anumite țări și teritorii terțe în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 359, 16.12.2014, p. 155).

⁽²⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

3. În scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatele (1) și (2), Banca Centrală Europeană poate solicita instituțiilor de credit să depună următoarea documentație.
- (a) O scrisoare semnată de reprezentantul legal al instituției de credit, cu aprobarea organului de conducere, potrivit căreia instituția de credit îndeplinește toate condițiile pentru o exceptare, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (2) litera (c) și articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
 - (b) O opinie juridică, emisă fie de un terț extern independent, fie de un departament juridic intern, și aprobată de organul de conducere, care demonstrează că nu există obstacole care ar împiedica rambursarea în termen de către o contraparte a expunerilor către instituția de credit, care decurg fie din reglementările aplicabile, inclusiv reglementările fiscale, fie din acorduri obligatorii din punct de vedere juridic.
 - (c) O declarație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care precizează că:
 - (i) nu există obstacole practice care ar împiedica rambursarea în termen de către o contraparte a expunerilor către instituția de credit;
 - (ii) expunerile intragrup sunt justificate de structura de finanțare a grupului;
 - (iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față o contraparte intragrup și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;
 - (iv) riscul de concentrare care decurge din expunerile intragrup a fost luat în considerare ca parte a cadrului general de evaluare a riscurilor al instituției de credit.
 - (d) Documentație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care atestă că procedurile de evaluare, măsurare și control al riscurilor ale instituției de credit sunt aceleași ca ale contrapărții și că procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit permit organului de conducere să monitorizeze în mod permanent nivelul expunerii mari și compatibilitatea acestora cu strategia de risc a instituției de credit la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, după caz, și cu principiile bunei administrări interne a lichidității în cadrul grupului.
 - (e) Documentație care arată că ICAAP identifică în mod clar riscul de concentrare care decurge din expunerile mari intragrup și că acest risc este gestionat în mod activ.
 - (f) Documentație care arată că gestionarea riscului de concentrare corespunde planului de redresare al grupului.
-

ANEXA II

Condiții pentru evaluarea unei exceptări de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 9 alineatul (4) din prezentul regulament

1. Instituțiile de credit trebuie să ia în considerare următoarele criterii atunci când evaluează dacă o expunere menționată la articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 îndeplinește condițiile pentru o exceptare de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
 - (a) În scopul evaluării măsurii în care natura specifică a expunerii, a organului regional sau central sau a relației dintre instituția de credit și organul regional sau central elimină sau reduce riscul expunerii, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare dacă:
 - (i) există orice obstacole majore de natură juridică sau practică actuale sau anticipate care ar împiedica rambursarea în termen de către contraparte a expunerii către instituția de credit, altfel decât în cazul unei situații de redresare sau rezoluție, atunci când trebuie puse în aplicare restricțiile stabilite în Directiva 2014/59/UE;
 - (ii) expunerile propuse corespund activităților comerciale obișnuite și modelului de afaceri al instituției de credit sau sunt justificate de structura de finanțare a rețelei;
 - (iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față de organul central al instituției de credit și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel individual și la nivel consolidat, acolo unde este cazul, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;
 - (iv) procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit îi permit acestuia să verifice în mod permanent și să se asigure că expunerile mari față de organul său regional sau central sunt compatibile cu strategia sa de risc.
 - (b) În scopul evaluării măsurii în care orice risc de concentrare rezidual poate fi rezolvat prin alte mijloace la fel de eficiente, cum ar fi cadrul de administrare, procesele și mecanismele prevăzute la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare dacă:
 - (i) instituția de credit deține procese, proceduri și mecanisme de control robuste pentru a se asigura că utilizarea exceptării nu va duce la un risc de concentrare care se situează în afara strategiei sale de risc;
 - (ii) instituția de credit a luat în considerare în mod oficial riscul de concentrare care decurge din expunerile față de organul său regional sau central ca parte a cadrului său general de evaluare a riscurilor;
 - (iii) instituția de credit are un cadru de control al riscurilor care monitorizează în mod adecvat expunerile propuse;
 - (iv) riscul de concentrare rezultat a fost sau va fi identificat în mod clar în procesul de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP) al instituției de credit și va fi gestionat în mod activ. Cadrul de administrare, procesele și mecanismele de gestionare a riscului de concentrare vor fi evaluate în procesul de supraveghere și evaluare.
2. În plus față de condițiile stabilite la alineatul (1), instituțiile de credit trebuie să ia în considerare, în scopul evaluării măsurii în care organul regional sau central cu care este asociată într-o rețea instituția de credit este responsabil de operațiunile de compensare în numerar, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dacă statutul sau actul de constituire al organului central sau regional conține în mod explicit astfel de responsabilități, inclusiv următoarele, fără a se limita la acestea:
 - (a) finanțare de piață pentru întreaga rețea;
 - (b) compensarea lichidității în cadrul rețelei, în cadrul sferei de aplicare a articolului 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (c) furnizarea de lichiditate către instituțiile de credit afiliate;
 - (d) absorbția excesului de lichiditate al instituțiilor de credit afiliate.

3. În scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatele (1) și (2), Banca Centrală Europeană poate solicita instituțiilor de credit să depună următoarea documentație.
- (a) O scrisoare semnată de reprezentantul legal al instituției de credit, cu aprobarea organului de conducere, potrivit căreia instituția de credit îndeplinește toate condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (2) litera (d) și articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru acordarea unei exceptări.
 - (b) O opinie juridică, emisă fie de un terț extern independent, fie de un departament juridic intern, și aprobată de organul de conducere, care demonstrează că nu există obstacole care ar împiedica rambursarea în termen de către un organ regional sau central a expunerilor către instituția de credit, care decurg fie din reglementările aplicabile, inclusiv reglementările fiscale, fie din acorduri obligatorii din punct de vedere juridic.
 - (c) O declarație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care precizează că:
 - (i) nu există obstacole practice pentru rambursarea în termen de către un organ regional sau central a expunerilor către instituția de credit;
 - (ii) expunerile organului regional sau central sunt justificate de structura de finanțare a rețelei;
 - (iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față un organ regional sau central și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;
 - (iv) riscul de concentrare care decurge din expunerile față de organul regional sau central a fost luat în considerare ca parte a cadrului general de evaluare a riscurilor al instituției de credit.
 - (d) Documentație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care atestă că procedurile de evaluare, măsurare și control al riscurilor ale instituției de credit sunt aceleași ca ale organului regional sau central și că procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit permit organului de conducere al instituției de credit să monitorizeze în mod permanent nivelul expunerii mari și compatibilitatea acesteia cu strategia de risc a instituției de credit la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, după caz, și cu principiile bunei administrări interne a lichidității în cadrul rețelei.
 - (e) Documentație care arată că ICAAP identifică în mod clar riscul de concentrare care decurge din expunerile mari față de organul regional sau central și că acest risc este gestionat în mod activ.
 - (f) Documentație care arată că gestionarea riscului de concentrare corespunde planului de redresare al rețelei.
-

DECIZII

DECIZIA (PESC) 2016/446 A CONSILIULUI

din 23 martie 2016

de modificare și de prelungire a Deciziei 2013/34/PESC a Consiliului privind o misiune militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 28, articolul 42 alineatul (4) și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 17 ianuarie 2013, Consiliul a adoptat Decizia 2013/34/PESC ⁽¹⁾ privind o misiune militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali).
- (2) La 18 februarie 2013, Consiliul a adoptat Decizia 2013/87/PESC ⁽²⁾ privind lansarea EUTM Mali.
- (3) În urma revizuirii strategice, Comitetul politic și de securitate a recomandat adaptarea și prelungirea mandatului EUTM Mali pentru o perioadă de doi ani, până la 18 mai 2018.
- (4) Este necesar, de asemenea, să se stabilească valoarea de referință financiară destinată acoperirii cheltuielilor aferente EUTM Mali pentru perioada 19 mai 2016-18 mai 2018.
- (5) Decizia 2013/34/PESC ar trebui să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2013/34/PESC a Consiliului se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Uniunea desfășoară o misiune militară de instruire (EUTM Mali), pentru a oferi, în Mali, consiliere militară și de instruire forțelor armate maliene (FAM) care operează sub controlul autorităților civile legitime, cu scopul de a contribui la restabilirea capacității lor militare, astfel încât acestea să poată desfășura operații militare menite să restabilească integritatea teritorială a Mali și să reducă pericolul reprezentat de grupările teroriste. EUTM Mali nu se implică în operații de luptă. Acțiunile acesteia se desfășoară până la porțiunea din râul Niger denumită Arcul Nigerului, inclusiv municipalitățile Gao și Timbuktu.

(2) Obiectivul EUTM Mali este de a răspunde nevoilor operaționale ale FAM prin furnizarea:

(a) de sprijin în domeniul instruirii, în beneficiul FAM;

⁽¹⁾ Decizia 2013/34/PESC a Consiliului din 17 ianuarie 2013 privind o misiune militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali) (JO L 14, 18.1.2013, p. 19).

⁽²⁾ Decizia 2013/87/PESC a Consiliului din 18 februarie 2013 privind lansarea unei misiuni militare a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali) (JO L 46, 19.2.2013, p. 27).

- (b) de instruire și consiliere în ceea ce privește lanțul logistic, comanda și controlul, precum și resursele umane, precum și de instruire în domeniul dreptului internațional umanitar, protecției civililor și drepturilor omului;
- (c) unei contribuții, la cererea maliană și în coordonare cu MINUSMA, la procesul de dezarmare, demobilizare și reintegrare reglementat prin Acordul de pace, prin furnizarea de sesiuni de instruire pentru a facilita reconstituirea unor forțe armate maliene reprezentative;
- (d) de sprijin pentru procesul G5 Sahel, în cadrul activităților EUTM Mali în sprijinul FAM, contribuind la consolidarea coordonării și a interoperabilității cu forțele armate naționale G5 Sahel.”

2. La articolul 10, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Valoarea de referință financiară pentru costurile comune ale EUTM Mali pentru perioada 19 mai 2016-18 mai 2018 este de 33 400 000 EUR. Procentajul din valoarea de referință menționată la articolul 25 alineatul (1) din Decizia (PESC) 2015/528 a Consiliului (*) se stabilește la 60 %, iar procentajul pentru angajarea menționată la articolul 34 alineatul (3) din decizia menționată se stabilește la 10 %.

(*) Decizia (PESC) 2015/528 a Consiliului din 27 martie 2015 de instituire a unui mecanism de gestionare a finanțării costurilor comune ale operațiilor Uniunii Europene care au implicații militare sau în domeniul apărării (Athena) și de abrogare a Deciziei 2011/871/PESC (JO L 84, 28.3.2015, p. 39).”

3. La articolul 12, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Mandatul EUTM Mali încetează la 18 mai 2018.”

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 23 martie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
A.G. KOENDERS

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/447 A COMISIEI**din 22 martie 2016****de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/2460 privind anumite măsuri de protecție împotriva gripei aviare înalt patogene de subtip H5 în Franța***[notificată cu numărul C(2016) 1608]***(Numai textul în limba franceză este autentic)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2460 a Comisiei ⁽³⁾ a fost adoptată ca urmare a răspândirii gripei aviare înalt patogene (HPAI) în Franța și a stabilirii de către autoritatea competentă din statul membru respectiv a unei zone suplimentare de restricții în jurul zonelor de protecție și de supraveghere. Zona suplimentară de restricții respectivă cuprinde mai multe departamente sau părți ale acestora din sud-vestul Franței.
- (2) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2460, astfel cum a fost modificată ultima dată de Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/237 a Comisiei ⁽⁴⁾ se aplică până la 31 martie 2016.
- (3) Numărul de focare de HPAI a scăzut, dar încă se mai depistează câteva focare în zona deja supusă restricțiilor. Din cauza situației epidemiologice și în vederea implementării strategiei de control al bolilor adoptată în Franța, este oportun să se prelungească perioada de aplicare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/2460 până la 15 septembrie 2016. Cu toate acestea, Comisia va reexamina perioada de aplicare în cazul în care situația bolii se va îmbunătăți între timp.
- (4) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2460 ar trebui modificată în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 5 din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2460, data de „31 martie 2016” se înlocuiește cu data de „15 septembrie 2016”.

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2460 a Comisiei din 23 decembrie 2015 privind anumite măsuri de protecție împotriva gripei aviare înalt patogene de subtip H5 în Franța (JO L 339, 24.12.2015, p. 52).⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/237 a Comisiei din 17 februarie 2016 de modificare a anexei la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2460 privind anumite măsuri de protecție împotriva gripei aviare înalt patogene de subtip H5 în Franța (JO L 44, 19.2.2016, p. 12).

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 22 martie 2016.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/448 A COMISIEI**din 23 martie 2016****de modificare a anexelor I și II la Decizia 2003/467/CE în legătură cu statutul oficial al Maltei de stat membru indemn de tuberculoză și bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine***[notificată cu numărul C(2016) 1697]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine ⁽¹⁾, în special anexa A.I punctul 4 și anexa A.II punctul 7,

întrucât:

- (1) Directiva 64/432/CEE se aplică comerțului cu bovine în interiorul Uniunii. Directiva prevede condițiile în care un stat membru poate fi declarat oficial indemn de tuberculoză și oficial indemn de bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine.
- (2) Directiva 2003/467/CE a Comisiei ⁽²⁾ prevede că statele membre enumerate în capitolul 1 din anexa I și în capitolul 1 din anexa II la directiva respectivă sunt declarate oficial indemne de tuberculoză și, respectiv, oficial indemne de bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine.
- (3) Malta a prezentat Comisiei documente care demonstrează respectarea, pe întregul teritoriu al statului membru respectiv, a condițiilor prevăzute în Directiva 64/432/CEE pentru statutul de stat membru oficial indemn de tuberculoză și oficial indemn de bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine. În consecință, Malta ar trebui să figureze în anexele I și II la Decizia 2003/467/CE ca stat membru oficial indemn de tuberculoză și oficial indemn de bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine.
- (4) Prin urmare, anexele I și II la Decizia 2003/467/CE ar trebui modificate în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexele I și II la Decizia 2003/467/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 23 martie 2016.

Pentru Comisie

Vytenis ANDRIUKAITIS

Membru al Comisiei⁽¹⁾ JO L 121, 29.7.1964, p. 1977/64.⁽²⁾ Decizia 2003/467/CE a Comisiei din 23 iunie 2003 de stabilire a statutului oficial de indemne de tuberculoză, bruceloză și leucoză enzootică bovină pentru efectivele de bovine din anumite state membre și regiuni din state membre (JO L 156, 25.6.2003, p. 74).

ANEXĂ

Anexele I și II la Decizia 2003/467/CE se modifică după cum urmează:

1. La anexa I, capitolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 1**State membre oficial indemne de tuberculoză**

Cod ISO	Stat membru
BE	Belgia
CZ	Republica Cehă
DK	Danemarca
DE	Germania
EE	Estonia
FR	Franța
LV	Letonia
LT	Lituania
LU	Luxemburg
HU	Ungaria
MT	Malta
NL	Țările de Jos
AT	Austria
PL	Polonia
SI	Slovenia
SK	Slovacia
FI	Finlanda
SE	Suedia”

2. La anexa II, capitolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 1**State membre oficial indemne de bruceloză**

Cod ISO	Stat membru
BE	Belgia
CZ	Republica Cehă
DK	Danemarca
DE	Germania
EE	Estonia

Cod ISO	Stat membru
IE	Irlanda
FR	Franța
LV	Letonia
LT	Lituania
LU	Luxemburg
MT	Malta
NL	Țările de Jos
AT	Austria
PL	Polonia
RO	România
SI	Slovenia
SK	Slovacia
FI	Finlanda
SE	Suedia”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO